

جمهوری اسلامی ایران

وزارت امور خارجه

گزارش سالانه نقض حقوق بشر توسط انگلیس

سپتامبر ۲۰۲۴ - سپتامبر ۲۰۲۵

معاونت امور حقوقی و بین‌المللی

گزارش سالانه
نقض حقوق بشر توسط انگلیس

سپتامبر ۲۰۲۴ - سپتامبر ۲۰۲۵

وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران
معاونت امور حقوقی و بین المللی

بر اساس تبصره سوم قانون «افشای نقض حقوق بشر توسط آمریکا و انگلیس در جهان امروز» مصوبه سوم اردیبهشت ۱۳۹۱ مجلس شورای اسلامی، وزارت امور خارجه موظف است سالانه گزارش نقض حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا را تهیه و در روز سیزدهم آبان ماه منتشر نماید

فهرست

۷	پیام معاون امور حقوقی و بین المللی وزارت امور خارجه
۹	چکیده
۱۱	بخش اول: نقض حقوق بشر در سطح ملی
۱۳	(۱) نقض حق حیات
۱۴	(۲) نقض آزادی تجمعات مسالمت‌آمیز
۱۷	(۳) نقض حقوق مهاجران و پناهندگان
۲۰	(۴) کاهش بودجه خدمات عمومی
۲۱	(۵) خشونت پلیس
۲۱	خشونت پلیس علیه زنان
۲۲	خشونت پلیس علیه سیاهپوستان
۲۲	(۶) نژادپرستی و تبعیض نژادی
۲۳	(۷) نقض حق سلامت
۲۴	(۸) نقض آزادی بیان
۲۴	رسانه‌های فارسی زبان لندن
۲۵	(۹) سوءاستفاده از هوش مصنوعی
۲۵	هوش مصنوعی علیه پناهجویان
۲۶	هوش مصنوعی علیه گروه‌های به حاشیه رانده شده
۲۸	نقض حریم خصوصی
۲۹	(۱۰) خشونت علیه زنان و دختران

۳۰	(۱۱) نقض حقوق کودکان
۳۱	(۱۲) شرایط زندان‌ها
۳۳	بخش دوم: نقض‌های حقوق بشری فراملی، فراسرزمینی و بین‌المللی
۳۵	(۱) کسب و کار
۳۵	صادرات مواد خطرناک و زباله
۵۳	صادرات آفت‌کش‌های ممنوعه
۳۶	دسترسی به عدالت
۳۶	(۲) مشارکت در نسل‌کشی در غزه
۳۹	جمع‌بندی

پیام دکتر کاظم غریب آبادی معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه

امروزه انحراف مباحث حقوق بشری از حوزه انسانی و تبدیل آن به ابزار قدرت و اعمال فشار در عرصه مناسبات میان دولت‌ها یکی از جدی‌ترین تهدیداتی است که حقوق بشر با آن مواجه است و ممکن است این پدیده و دستاورد بشری که ریشه در باورها و اندیشه‌های انسانی و دینی و اخلاقی نسل‌های مختلف بشر دارد، را از مسیر طبیعی و اخلاقی خود خارج نماید.

داعیه دفاع از حقوق بشر یکی از مهمترین شعارها و ادعاهای فاقد اعتبار مقامات انگلیسی در نظام بین‌الملل به حساب می‌آید. اما علی‌رغم تمام این ادعاها، اقدامات ضدحقوق بشری انگلیس در همه ابعاد داخلی و بین‌المللی مؤید این واقعیت است که دولتمردان این کشور که همواره خود را مدعی حقوق بشر معرفی می‌کنند و به حقوق بشر و تحولات حقوق بشری در دیگر کشورها براساس ترجیحات و منافع سیاسی خود نگاه می‌کنند، در واقع حقوق بشر را ابزاری برای ادامه سیاست‌های استعماری گذشته خود، اما در شکلی جدید و به ظاهر اخلاقی و انسانی، برای سلطه ذهنی و فکری و شناختی بر دیگر ملت‌ها، مورد سوءاستفاده قرار می‌دهند.

در گزارش پیش‌رو، تلاش شده است تا با استناد به آخرین گزارش‌های رسمی سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی حقوق بشری و منابع معتبر راستی‌آزمایی شده بین‌المللی، بخشی از موارد نقض حقوق بشر توسط انگلیس در بعد داخلی و بین‌المللی در بازه زمانی یک ساله مورد توجه قرار گیرد. این گزارش در واقع یکی از ده‌ها دلیلی است که ادعاهای حقوق بشری انگلیس نسبت به دیگر کشورها را بی‌اعتبار می‌کند.

چکیده

تبصره سوم قانون «افشای نقض حقوق بشر توسط آمریکا و انگلیس در جهان امروز» مصوب سوم اردیبهشت ۱۳۹۱ مجلس شورای اسلامی، وزارت امور خارجه را موظف به تهیه گزارش سالانه نقض حقوق بشر در آمریکا و انگلیس نموده است. بر همین اساس و با هدف انجام تکالیف مندرج در این قانون، وزارت امور خارجه تلاش نموده تا در گزارش پیش رو، با استناد به آخرین گزارش‌های رسمی سازمان‌ها و نهادهای متعدد حقوق بشری وابسته به سازمان ملل متحد و نیز منابع معتبر و در دسترس بین‌المللی، بخشی از موارد نقض حقوق بشر توسط این کشور را در سطح داخلی و بین‌المللی به ویژه با تاکید بر حوزه‌هایی همچون تجمعات مسالمت‌آمیز، مهاجران، نژادپرستی، خشونت پلیس و آزادی بیان، در دوره یکساله منتهی به سپتامبر ۲۰۲۵ مورد بررسی و تدقیق قرار دهد. بدیهی است موارد ذکر شده در این گزارش شامل تمامی موضوعات و موارد نقض حقوق بشر توسط این کشور نبوده و تنها سعی شده است تا متقن‌ترین و پرتکرارترین موارد با استناد به آمار و گزارش‌های موجود ذکر شود. بر اساس گزارش حاضر، اقدامات و عملکرد ضد حقوق بشری انگلیس در سطح ملی و فراسرزمینی مورد انتقاد نهادهای حقوق بشری سازمان ملل متحد و مدافعان حقوق بشر بوده است.

این گزارش وقایع رخ داده از سپتامبر ۲۰۲۴ تا سپتامبر ۲۰۲۵ را پوشش می‌دهد؛ بنابراین توصیه می‌شود که در ادامه گزارش‌های سال‌های گذشته در نظر گرفته شود تا نگاه جامعی نسبت به روند نقض حقوق بشر این کشور برای خواننده ترسیم شود.

بخش اول:

نقض حقوق بشر در سطح ملی

(۱) نقض حق حیات

طبق آمار رسمی سال ۲۰۲۵-۲۰۲۴ دو مورد مرگ در پی تیراندازی مستقیم پلیس، ۱۷ مورد قتل در بازداشت و ۵۰ مورد مرگ ناشی از اقدامات غیرمستقیم پلیس ثبت شده است. از ۱۷ نفری که تحت بازداشت پلیس کشته شده‌اند، ۱۴ نفر مرد، ۳ نفر زن و ۲ نفر سیاهپوست بوده‌اند.^۱

یکی از مسائل مهمی که منجر به اعتراضات حقوق بشری شده، بی‌کیفرمانی پلیس است. در این میان، قتل سیاهپوستان بازداشت‌شده به دلایل نژادی، بیشتر در سیستم قضایی نادیده گرفته می‌شود. در ۲ اکتبر ۲۰۲۴ گروهی از فعالان حقوق سیاهپوستان در مرکز لندن گرد هم آمدند تا به عدم پیگرد قانونی پلیس سفیدپوست انگلیس که به یک مرد سیاهپوست غیرمسلح در خودرو شلیک کرده و او را کشته بود، اعتراض کنند. دادستان در این پرونده، افسر پلیس را محکوم کرد اما با وجود گذشت بیش از ۲ سال از وقوع این جرم، همچنان پرونده به نتیجه نرسیده است.^۲

1. Independent Office for Police Conduct (2025), Death During or Following Police Contact, Statistics for England and Wales 2024/2025, Retrieved from: <https://www.policeconduct.gov.uk/sites/default/files/documents/Annual-deaths-statistics-report-England-and-Wales-2024-25.pdf>

2. Reuters (02 October 2024), UK police officer unjustified in shooting dead Black man, prosecutor tells murder trial, Retrieved from: <https://www.reuters.com/world/uk/uk-police-officer-unjustified-shooting-dead-black-man-prosecutor-tells-murder-2024-10-02/>

۲) نقض آزادی تجمعات مسالمت آمیز

دولت و مقامات انگلیس حق تجمعات مسالمت آمیز را سرکوب کرده‌اند و مقامات ارشد دولتی، جنبش‌های عدالت زیست محیطی و نژادی و آنچه مربوط به حمایت از فلسطین است را مجرم می‌نامند. قانون افزایش اختیارات پلیس^۱ تجمعات مسالمت آمیز را تهدید می‌کند.

انگلیس با برچسب زدن به جنبش اعتراضی «اقدام فلسطین»، از قوانین تروریسم سوءاستفاده می‌کند. همانطور که کارشناسان سازمان ملل هم تاکید کردند «طبق استانداردهای بین‌المللی، اقدامات اعتراضی که به اموال آسیب می‌رساند اما قصد کشتن یا زخمی کردن مردم را ندارد نباید به عنوان تروریسم در نظر گرفته شود.»^۲

در حالیکه هیچ تعریف الزام‌آوری از تروریسم در حقوق بین‌الملل وجود ندارد، استانداردهای بین‌المللی مبتنی بر بهترین رویه، تروریسم را به اقدامات مجرمانه‌ای که با هدف ایجاد مرگ، آسیب جدی شخصی یا گروگان‌گیری به منظور ارعاب جمعیت یا وادار کردن یک دولت یا یک سازمان بین‌المللی به انجام یا خودداری از انجام هر عملی صورت می‌گیرد، محدود می‌کند. انگلیس هم در رای‌گیری قطعنامه ۱۵۶۶ شورای امنیت در سال ۲۰۰۴ از این رویکرد حمایت کرد که صرف خسارت به اموال، بدون به خطر انداختن جان افراد، به اندازه کافی جدی نیست که به عنوان تروریسم شناخته شود.

دولت انگلیس هرگونه اقدام مربوط به گروه «اقدام فلسطین» از جمله عضویت، دعوت به حمایت از آن، ترتیب دادن جلسه در حمایت از آن و پوشیدن لباس یا حمل اقام مرتب با این گروه در ملاءعام را جرم تلقی می‌کند. کارشناسان سازمان ملل هشدار داده‌اند که مجازات‌های نامتناسب تا ۱۴ سال زندان برای این اتهامات اعمال می‌شود.^۳

1. Pulic Order Act 2023

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/un-experts-urge-united-kingdom-not-misuse-terrorism-laws-against-protest> - last visited: 29 September 2025

3. ibid

فولکر تورک، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد نیز نسبت به تفسیر موسع انگلیس از قانون داخلی مبارزه با تروریسم در این کشور هشدار داده است. «قانون داخلی مبارزه با تروریسم انگلیس، تفسیر موسعی از اقدامات تروریستی دارد که شامل خسارت جدی به اموال می‌شود؛ اما طبق استانداردهای بین‌المللی، اقدامات تروریستی باید به اقدامات مجرمانه‌ای که با هدف ایجاد مرگ یا جراحت جدی یا گروگانگیری، به منظور ارعاب جمعیت یا وادار کردن دولت به انجام یا عدم انجام اقدام خاصی محدود شود. این قانون، از شدت و تأثیر تروریسم برای گسترش آن به فراتر از مرزهای مشخص، سوءاستفاده می‌کند تا رفتارهای بیشتری را جرم‌انگاری کند.»^۱

این تصمیم نامتناسب و غیرضروری، حقوق بسیاری از افراد درگیر و حامی گروه اقدام فلسطین را که در هیچ فعالیت مجرمانه‌ای دخیل نبوده‌اند، بلکه از حقوق خود برای آزادی بیان، تجمعات مسالمت‌آمیز و تشکّل استفاده کرده‌اند، محدود می‌کند که با تعهدات انگلیس ذیل قوانین بین‌المللی حقوق بشر مغایرت دارد. این تصمیم، بیان و سایر رفتارهای محافظت‌شده را با اقدامات تروریستی همسان می‌کند و بنابراین می‌تواند به راحتی منجر به ایجاد آثار منفی بیشتر بر اعمال قانونی این حقوق توسط بسیاری از افراد شود.

کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد از دولت انگلیس خواسته است که تصمیم خود مبنی بر ممنوعیت گروه اقدام فلسطین را لغو کند و تحقیقات و اقدامات بیشتر علیه معترضانی که براساس این ممنوعیت دستگیر شده‌اند را متوقف نماید. همچنین از دولت انگلیس خواسته شده است که قوانین مبارزه با تروریسم، از جمله تعریف آن از اقدامات تروریستی را بررسی و اصلاح کند و آن را با هنجارها و استانداردهای بین‌المللی حقوق بشر سازگار نماید.^۲

اخیرا نیز وزارت خارجه انگلیس از کارمندان معترض به حمایت از اسرائیل

1. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/uk-palestine-action-ban-disturbing-misuse-uk-counter-terrorism-legislation> - last visited: 29 September 2025

2. ibid

خواست استعفا دهند.^۱ در تابستان سال جاری، بیش از ۳۰۰ کارمند وزارت امور خارجه انگلیس با امضای یک نامه از همدست شدن این وزارتخانه در جنایت جنگی رژیم اسرائیل در نوار غزه شکایت کردند. متعاقبا، مقامات ارشد از این کارمندان خواستند که از سمت خود استعفا دهند.

این نامه، چهارمین نامه کارمندان این سازمان در اعتراض به جنگ غزه از اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون است. در این نامه به تاریخ ۱۶ مه، این کارمندان که متعلق به سفارتخانه‌های انگلیس در سراسر جهان است، تداوم فروش تسلیحات انگلیس به اسرائیل و «بی‌اعتنایی شدید اسرائیل به قوانین بین‌المللی» را زیر سوال برده و محکوم کرده‌اند.

در این نامه آمده است: «ما کارمندان در ژوئیه ۲۰۲۴ نگرانی خود را درباره نقض قوانین بشردوستانه بین‌المللی توسط اسرائیل و همدستی بالقوه دولت انگلیس در آن ابراز می‌داریم. در این مدت، بی‌اعتنایی اسرائیل به قوانین بین‌المللی آشکارتر و نگران‌کننده‌تر از قبل شده است.» در ادامه، نامه با اشاره به دو مورد از جنایات رژیم صهیونیستی علیه نوار غزه، از جمله به شهادت رساندن ۱۵ امدادگر بشردوستانه در مارس ۲۰۲۵ و تعلیق تمام کمک‌های بشردوستانه به غزه، بیان کرده است: «این موارد سبب شده‌اند بسیاری از کارشناسان و سازمان‌های بشردوستانه اسرائیل را متهم به استفاده از گرسنگی، به عنوان سلاح جنگی کنند.»

نگارندگان این نامه اشاره کردند که صادرات تسلیحات به رژیم اسرائیل ادامه یافته و وزیر امور خارجه اسرائیل در ماه آوریل، به رغم تداوم نگرانی‌ها از بابت نقض قوانین بین‌المللی به لندن سفر کرد؛ اینها مبین آن است که مواضع دولت انگلیس به تضعیف هنجارهای جهانی کمک کرده است.

اولیور رابینز، معاون دائم وزیر و نیک دایر، دومین کارمند ارشد وزارت خارجه در پاسخ به این نامه خطاب به امضاءکنندگان اظهار داشتند که «اگر شما با هر

1. <https://www.theguardian.com/politics/2025/jun/10/foreign-office-staff-told-to-consider-resigning-after-challenging-uk-policy-on-gaza> - last visited: 29 September 2025

جنبه از اقدامات یا سیاستهای دولت کاملاً مخالف هستند، آخرین چاره شما این است که از دولت استعفا دهید.»

۳) نقض حقوق مهاجران و پناهندگان

قانون مهاجرت غیرقانونی ۲۰۲۳ و قانون ملیت و مرزها ۲۰۲۲ همچنان در دستور کار دولت انگلیس هستند و عقب‌راندن مهاجران در دریا و پردازش‌های فراساحلی را قانونی تلقی می‌کند، مسیرهای امن و قانونی به انگلیس را ایجاد نمی‌کند و کسانی را که از طریق مسیرهای نامنظم به دنبال پناهندگی هستند، مجرم می‌شناسد.

در سیاست‌های مهاجرتی انگلیس الگویی از آسیب سیستماتیک مشاهده می‌شود: خانواده‌هایی که مجبور شدند برای مدت طولانی در شرایط ناامن، پرجمعیت و نامناسب، اغلب با غذای ناکافی و دسترسی کم یا بدون دسترسی به خدمات درمان، آموزشی یا پشتیبانی زندگی کنند.

در همین رابطه، بیش از ۱۵۰ وکیل و سازمان‌های حقوق بشری و پناهندگان اعلام کرده‌اند که پس از دریافت تهدیدات جدی از سوی معترضان راست‌گرای افراطی و ضد‌مهاجر، تحت فشار برای سکوت قرار گرفته‌اند. دو سازمان پناهندگان دفاتر خود را به دلیل تهدیدات امنیتی بسته‌اند. این گروه‌ها خواستار پایان دادن به روایت‌های رسانه‌ای هستند که تنش‌ها و نفرت علیه مهاجران را تشدید می‌کند.^۱ اظهارنظرهای اخیر شخصیت‌های سیاسی و مقامات محلی انگلیس که حاکی از امتناع کامل از اسکان افراد متقاضی پناهندگی در مناطق ویژه است، نگران‌کننده می‌باشد. پیشنهادهایی برای حذف کسانی که از این شرایط آزاردهنده فرار می‌کنند در کنار خطر عادی‌سازی سیاست حذف، ناقض حقوق بنیادین بشر است.

از اینکه انگلیس تاکنون به چند نفر پناهندگی یا نوع دیگری از حمایت‌های مرتبط با پناهندگی اعطا کرده است، اطلاعات کافی در دسترس نیست زیرا آمار

منتشر شده به سال ۱۹۷۹ برمی گردد. علاوه بر این، این آمار فقط نتایج تصمیمات اولیه را ثبت می کند و نه درخواست های تجدیدنظر را، که باعث افزایش تعداد افرادی می شود که در نهایت اجازه اقامت مرتبط با پناهندگی دریافت می کنند. دولت آمار منظمی از متقاضیان پناهندگی بر اساس روش ورودشان به انگلیس ارائه نمی دهد. آمار جدید موردی نشان می دهد که حدود یک سوم از متقاضیان پناهندگی در سال ۲۰۲۴ با ویزا وارد انگلیس شده اند. با این حال، مشخص نیست چه تعداد از این افراد بیش از مدت ویزای خود در انگلیس اقامت داشته اند و چه تعداد در زمان درخواست پناهندگی خود اجازه اقامت معتبر داشته اند. اطلاعات دقیق تر و منظم تر به روشن شدن این موضوع کمک می کند. همچنین ما اطلاعات روشنی در مورد مدت زمان درخواست های پناهندگی نداریم. داده ها در مورد سهم درخواست هایی که ظرف ۶ ماه تصمیم اولیه دریافت می کنند و تعداد درخواست هایی که در حال حاضر در انتظار بررسی هستند، ارائه شده است اما با استفاده از داده های موجود نمی توان محاسبه کرد که چه مدت طول می کشد تا یک درخواست پناهندگی «میانگین» تصمیم اولیه یا نتیجه نهایی را دریافت کند. ما همچنین دقیقاً نمی دانیم که چه تعداد پرونده یا فرد در انتظار تجدیدنظر در مورد رد درخواست پناهندگی در مرحله اول هستند، زیرا انتشار این آمار متوقف شده است. همچنین اطلاعات محدودی در مورد آنچه برای پناهجویان رد شده اتفاق می افتد، وجود دارد.

طبق داده های کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، تقریباً ۵۱۵,۷۰۰ پناهنده در انگلیس وجود دارد. در حالی که داده های دولت انگلیس نشان می دهد که تا ژوئن ۲۰۲۴، ۲۲۴,۷۴۲ پرونده «در حال انجام» در سیستم پناهندگی انگلیس، شامل پرونده های تجدیدنظر و پس از تصمیم گیری وجود داشته است. از این تعداد ۸۷,۰۰۰ نفر منتظر تصمیم اولیه بوده اند.

اغلب متقاضیان یعنی حدود ۶۷ درصد بیش از یک سال را در انتظار دریافت وضعیت پناهندگی خود گذرانده اند و برخی نیز به طور قابل توجهی بیشتر

منتظر مانده‌اند. تقریباً از هر ۲۰ نفر، یک نفر بیش از ۱۰ سال منتظر مانده است. در حالی که آنها منتظر هستند، اکثر پناهجویان مجاز به کار نیستند، نمی‌توانند محل زندگی خود را انتخاب کنند و به کمک‌های نقدی دولتی معادل ۷ پوند در روز برای غذا، بهداشت و لباس متکی هستند.

از طرف دیگر، بسیاری از پناهجویان در مراکز بازداشت به سر می‌برند، جایی که شرایط برای آنها می‌تواند بسیار چالش برانگیز باشد. ۲۰،۹۱۹ نفر در سال منتهی به مارس ۲۰۲۵ تحت اختیارات مهاجرتی وارد بازداشتگاه‌های مهاجرتی شدند که ۱۰٪ بیشتر از سال قبل است.

پناهندگان ساکن انگلیس با موانع مختلفی برای اشتغال مواجه هستند، از جمله:

- شکاف‌های شغلی در رزومه‌ها به دلیل طولانی بودن روند پناهندگی
- عدم به رسمیت شناختن مدارک تحصیلی
- تصورات غلط و تبعیض عمومی

در نتیجه، پناهندگان تقریباً سه برابر بیشتر از افراد متولد انگلیس بیکار هستند. این علیرغم سطح بالای مدارک و مهارت‌ها است. به عنوان مثال، ۴۵٪ از آنها دارای تحصیلات در سطح دیپلم یا بالاتر هستند و ۷۷٪ حداقل سه سال سابقه کار دارند.^۱

گزارش سال ۲۰۲۴ از کمیسیون ادغام پناهندگان نشان داد که اگر درخواست‌های پناهندگی ظرف شش ماه پردازش شوند تا دسترسی سریع‌تری به حق کار فراهم شود، اگر پناهندگان پس از شش ماه از حمایت شغلی متناسب برخوردار شوند، و اگر پناهندگان و پناهجویان از بدو ورود کلاس‌های رایگان زبان انگلیسی دریافت کنند، در عرض ۵ سال، در مجموع ۱.۲ میلیارد پوند سود اقتصادی خالص برای اقتصاد انگلیس به همراه خواهد داشت.

1. <https://breaking-barriers.co.uk/our-impact/refugee-asylum-facts/> - last visited: 29 September 2025

۲) کاهش بودجه خدمات عمومی

علیرغم اهمیت تامین بودجه خدمات عمومی، دولت انگلیس در سال‌های اخیر و به ویژه در سال ۲۰۲۵ بودجه خدمات عمومی این کشور را به منظور تامین بودجه نظامی کاهش داده است.

گزارش کمیسیون حقیقت‌یاب کودکان و خانواده، در زمینه نقض حقوق بشر علیه خانواده‌ها در سیستم‌های حمایت از کودکان انگلیس که حاصل نظرسنجی از ۶۰۰ خانواده که تجربه سیستم حمایت از کودکان را در انگلیس داشته‌اند نشان می‌دهد که ۹۳ درصد از آنها حمایتی را که درخواست کرده بودند دریافت نکرده‌اند. (۸۹)

براساس برنامه‌ریزی‌های داخلی دولت انگلیس، برخی وزارتخانه‌های این کشور خود را برای کاهش بودجه‌ای تا ۱۱ درصد آمده می‌کنند. این کاهش بودجه که به درخواست خزانه‌داری صورت گرفته، به منظور تامین هزینه‌های بیشتر برای افزایش بودجه دفاعی است.

این تصمیم به طور خاص، بخش‌های مربوط به دولت محلی و بخش‌های فرهنگی، قضایی و امور اجتماعی را تحت تاثیر قرار داده و موجب نگرانی در مورد تشدید فشار بر خدمات عمومی شده است. این کاهش بودجه که در ادامه روند ریاضت اقتصادی دهه ۲۰۱۰ محسوب می‌شود، نقض حقوق شهروندان در برخورداری از خدمات ضروری را در پی دارد.

با اختصاص بودجه بیشتر به بخش دفاع، حوزه‌های حیاتی مانند فرهنگی، محیط زیست، انرژی و تامین اجتماعی که پیشتر نیز تحت فشار بودند با کمبود منابع بیشتری مواجه خواهد شد. این امر دسترسی عادلانه به خدمات عمومی را مختل کرده و بار مالی بیشتری را به جامعه وارد می‌کند و در عمل به معنای نادیده گرفتن حقوق اقتصادی و اجتماعی افراد برای اولویت بخشیدن به هزینه‌های نظامی است.^۱

1. University of Birmingham (2024). New report outlines human rights violations in Britain's child protection system. News, 15 November 2024, Retrieved from: <https://www.birmingham.ac.uk/news/2024/new-report-outlines-human-rights-violations-in-britains-child-protection-system>

(۵) خشونت پلیس

خشونت پلیس علیه زنان^۱

آمارها نشان می‌دهد تعداد زنانی که توسط پلیس انگلیس متوقف و بازرسی می‌شوند، افزایش داشته است. تحلیل داده‌های وزارت کشور نشان می‌دهد که در سال منتهی به مارس ۲۰۲۴، هزاران مورد بازرسی بیشتر از زنان نسبت به مدت مشابه سال قبل انجام شده است. ۵۹,۵۴۹ مورد بازرسی از زنان انجام شده است که نسبت به سال قبل ۷٪ افزایش داشته است.

افزایش بازرسی‌ها علیه زنان با «شواهد مداوم» مبنی بر اینکه مأموران تعداد «بسیار کمی» از اقلام را کشف می‌کنند، در تضاد است و بازرسی معمولاً منجر به اقدامات بیشتر نمی‌شود. این داده‌ها همچنین افزایش ۱۰ درصدی در تعداد دستگیری زنان پس از توقف و بازرسی را در مقایسه با ۲٪ از مردان نشان می‌دهد.

پلیس استدلال می‌کند که ایست و بازرسی ابزاری کلیدی در مقابله با جرم، به ویژه افزایش جرایم چاقوکشی است. تحقیقات منتشرشده در مجله جرم‌شناسی نشان می‌دهد که استفاده بیشتر از ایست و بازرسی در مناطق لندن با نرخ بالای جرم می‌تواند تعداد حملات چاقو را کاهش دهد.

داده‌های وزارت کشور همچنین نشان داد که نیروهای پلیس در انگلیس در سال منتهی به مارس ۲۰۲۴، ۷۴۷۳۹۶ گزارش استفاده از زور ارائه کرده‌اند که نسبت به سال قبل ۱۳ درصد افزایش داشته است. استفاده از زور به استفاده مأموران از دستبند، باتوم، شوکر، سلاح گرم، مهار اندام یا بدن و اسپری‌های محرک و سایر اقدامات اشاره دارد. زنان هدف ۱۸٪ از این حوادث بودند و زنان سیاه‌پوست حدود ۹٪ از کل این موارد را تشکیل می‌دهند، اگرچه طبق آخرین سرشماری، آنها فقط ۴٪ از جمعیت را تشکیل می‌دهند.

1. <https://www.theguardian.com/law/2025/apr/13/rising-number-of-uk-women-stopped-and-searched-by-police> - last visited: 29 September 2025

خشونت پلیس علیه سیاهپوستان^۱

پلیس بیشتر در مناطقی گشت‌زنی می‌کند که نسبت بیشتری از سیاهپوستان، اقلیت‌های قومی و گروه‌های حاشیه‌نشین در آن زندگی می‌کنند و احتمال بیشتری وجود دارد که چنین جوامعی متوقف و بازرسی شوند و همچنین از زور علیه آنها استفاده شود.

شنا دارچویل، یکی از قربانیان، در مصاحبه‌ای از حادثه‌ای گفت که پلیس او را هنگام رانندگی در شمال لندن در مارس ۲۰۲۳ متوقف کرد. این زن ۴۰ ساله که داستان خود را با StopWatch به اشتراک گذاشت، گفت که یک ماشین پلیس جلوی او را گرفت و آژیر را روشن کرد، اما او به رانندگی ادامه داد زیرا متوجه نشد که مأموران از او می‌خواهند متوقف شود.

دارچویل گفت که مأموران به سمت ماشینش دویدند و «پر خاشگرانه» رفتار کردند. او به یاد آورد که یک افسر در ماشین را «به زور» باز کرد و پسر ۱۱ ساله‌اش که او نیز در ماشین بود، از این حادثه شوکه شده بود. او گفت که پلیس به او گفته است که او را متوقف می‌کنند زیرا تعداد زیادی ماشین در منطقه به سرقت رفته است.

دارچویل گفت که احساس می‌کند از نظر نژادی مورد تبعیض قرار گرفته است. او قبلاً یک بار هنگام رانندگی متوقف شده است. دارچویل گفت: «من در یک مرسدس بودم. وقتی آنها افراد سیاه‌پوست و زنان سیاه‌پوست را در یک ماشین گران‌قیمت می‌بینند، بدون هیچ دلیلی شما را متوقف می‌کنند.»

۶) نژادپرستی و تبعیض نژادی

در ماه‌های ژوئیه و اوت، انگلیس در سراسر کشور شاهد خشونت‌های راست افراطی، نژادپرستانه و اسلام‌هراسی بود که مهاجران، مسلمانان و اقلیت‌های قومی را هدف قرار می‌داد و به مساجد و محل اقامت پناهجویان آسیب رساند.

1. ibid

در روترهام، پناهجویان در محل اقامت خود محبوس شدند، زیرا شورشیان پنجره‌ها را شکستند و ساختمان را به آتش کشیدند. این خشونت با اطلاعات نادرست آنلاین تشدید شد و به اشتباه مهاجران، مسلمانان و اقلیت‌های قومی را به جای رهبران سیاسی، مسئول مشکلات اقتصادی دانستند. در واکنش به شورش‌های نژادپرستانه، بسیاری از مردم در اعتراضات ضدنژادپرستی به خیابان‌ها آمدند تا همبستگی خود را با جوامع آسیب‌دیده نشان دهند. سیاستمداران و رسانه‌ها با بازتولید روایت‌های ضد‌مهاجر، بیگانه‌هراسی و اسلام‌هراسی، به ایجاد محیطی خصمانه نسبت به اقلیت‌های قومی و نژادی کمک کرده‌اند.^۱

(۷) نقض حق سلامت

سیستم خدمات بهداشت ملی در انگلیس در تامین حق اساسی دسترسی به موقع به مراقبت‌های بهداشتی برای شهروندان با شکست مواجه شده است. بارزترین نشانه این بحران، صف انتظار طولانی برای دریافت درمان‌های بیمارستانی است. همچنین بخش مراقبت‌های اورژانسی بیمارستان‌های انگلیس نیز در وضعیت هشداردهنده به سر می‌برد.

در آوریل ۲۰۲۵ حدود ۳۹۶,۹۰۰ مورد پذیرش اورژانسی در بیمارستان از طریق تمام بخش‌های اورژانس وجود داشته که به طور متوسط ۱۳,۲۰۰ نفر در روز بود. ضمن اینکه ۱۳۲,۳۰۰ مورد پذیرش اورژانسی دیگر نیز در بخش مراقبت‌های اورژانسی بیمارستان‌های انگلیس در همین ماه وجود داشت که از طریق اورژانس انجام نشده بود (حدود ۴۴۰۰ مورد در روز).

علیرغم این میزان از مراجعه‌کنندگان، در ماه آوریل ۲۰۲۵، ۳۹/۸ درصد از بیماران حاضر در بخش اورژانس بیمارستانی اصلی انگلیس برای رسیدگی بیش از ۴ ساعت در بخش مراقبت‌های اورژانسی بیمارستان‌ها منتظر پذیرش مانده‌اند.

1. <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/united-kingdom> - last visited: 29 September 2025

عجیب‌تر آنکه در همان ماه حدود ۱۳۷,۲۰۰ بیمار بیش از دوازده ساعت از زمان ورودشان به اورژانس منتظر پذیرش مانده‌اند که به طور متوسط تعداد ۴۶۰۰ بیمار در هر روز را شامل می‌شود.^۱

۸) نقض آزادی بیان

در طول دوره گزارش، دولت و سایر مقامات دولتی درگیر طیف وسیعی از رفتارها بودند که به طور ناعادلانه حق آزادی بیان را محدود می‌کرد و تأثیر منفی بر گفتار مرتبط با غزه و فلسطین داشت. این شامل استفاده از برنامه مبارزه با تروریسم که بسیار مورد انتقاد قرار گرفته است، لغو ویزا و اقدامات انضباطی علیه افراد، با تأثیر ویژه منفی بر کودکان و نوجوانان مسلمان و نژادپرست بود.

در ماه مارس، دولت تعریف اصلاح‌شده‌ای از مفهوم «افراط‌گرایی» منتشر کرد که قرار بود توسط نهادهای عمومی برای ارزیابی افراد و گروه‌ها به عنوان «افراط‌گرا» استفاده شود، با این هدف که آنها را از بودجه عمومی، پلتفرم‌ها و سایر اشکال «مشروعیت» محروم کند.

در ماه مه، لایحه فعالیت اقتصادی نهادهای عمومی (مسائل خارج از کشور) با انحلال پارلمان به دلیل فراخوان انتخابات عمومی، به قانون تبدیل نشد. این لایحه که می‌توانست انعکاس مسائل حقوق بشر و اخلاقی را در تصمیمات مربوط به تدارکات یا سرمایه‌گذاری بودجه توسط نهادهای عمومی به طور بالقوه غیرقانونی کند، می‌توانست درخواست‌ها برای بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم را خفه کند.^۲

رسانه‌های فارسی زبان لندن

انگلیس با ادعای حمایت از آزادی بیان، به مامنی برای رسانه‌هایی تبدیل شده است که با حمایت از تروریست و گروه‌های تروریستی، به ترویج و تحریک

1. Bloomberg (2025, February 17). UK Public Services Brace for Cuts of Up to 11% to Fund Defense. Politics, Philip Aldrick, Alex Wickham, and Ailbhe Rea, Retrieved from: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2025-02-17/uk-public-services-brace-for-cuts-of-up-to-11-to-fund-defense>

2. <https://www.amnesty.org/en/location/europe-and-central-asia/western-central-and-south-eastern-europe/united-kingdom/report-united-kingdom/> - last visited: 29 September 2025

به تروریسم، خشونت و نفرت‌پراکنی و نقض حقوق بشر اقدام می‌کنند. خودداری انگلیس از مقابله با اقدامات اشخاص مذکور و حمایت و تسهیل اقدامات آنان، نقض فاحش تعهدات بین‌المللی این کشور است.

این رسانه‌ها از خاک انگلیس، تجمعات مسالمت‌آمیز در سایر کشورها را با آموزش ساخت و استفاده از وسایل انفجاری، تبدیل به خشونت و اغتشاش می‌کنند. رسانه‌های فارسی زبان در انگلیس از جمله بی بی سی فارسی و ایران اینترنشنال، با انتشار اطلاعات و برنامه‌هایی، به صورت عملی معترضین مسالمت آمیز را به استفاده از روش‌های خشونت آمیز تشویق و تحریک می‌کنند.

۹) سوءاستفاده از هوش مصنوعی

هوش مصنوعی علیه پناهجویان

اعلامیه انگلیس در ۲۲ جولای سال جاری مبنی بر استفاده از فناوری اسکن چهره با هوش مصنوعی برای ارزیابی اینکه آیا یک پناهجو زیر ۱۸ سال سن دارد یا خیر، کودکان پناهجو را تهدید می‌کند. آنجلا ایگل وزیر پناهندگی گفت که این تصمیم به این دلیل گرفته شده است که این فناوری آزمایشی احتمالاً ارزان‌ترین گزینه خواهد بود.

آزمایش با فناوری اثبات نشده برای تعیین اینکه آیا به یک کودک باید حمایت‌هایی که به شدت به آن نیاز دارد و از نظر قانونی حق دارد، اعطا شود، بی‌رحمانه و غیرقابل قبول است.

تخمین سن چهره به طور مستقل در محیط‌های دنیای واقعی ارزیابی نشده است و این امر حاشیه خطای گسترده‌ای را برای الگوریتم‌هایی که برای تشخیص یک فرد ۱۷ ساله از یک فرد ۱۹ ساله مشکل دارند، فراهم می‌کند.

اسکن چهره با هوش مصنوعی هرگز برای کودکان پناهجو طراحی نشده است و خطر ایجاد خطاهای فاجعه‌بار و تغییردهنده زندگی را به همراه دارد.

1. <https://www.hrw.org/news/2025/07/31/uk-plans-ai-experiment-on-children-seeking-asylum> - last visited: 29 September 2025

الگوریتم‌ها، الگوهایی را در فاصله بین سوراخ‌های بینی و بافت پوست شناسایی می‌کنند. آنها نمی‌توانند کودکانی را که به دلیل تروما و خشونت دچار پیری زودرس شده‌اند در نظر بگیرند. آنها نمی‌توانند درک کنند که چگونه سوءتغذیه، کم‌آبی، کمبود خواب و قرار گرفتن در معرض آب شور در طول یک گذرگاه دریایی خطرناک می‌تواند چهره کودک را عمیقاً تغییر دهد.

ناتوانی این سیستم‌های هوش مصنوعی در توضیح یا بازتولید نتایج، حق کودک برای جبران خسارت و جبران خسارت پس از ارزیابی نادرست را بیشتر از بین می‌برد و خطرات جدیدی برای حریم خصوصی و عدم تبعیض ایجاد می‌کند. دولت انگلیس بارها و به طور غیرقانونی کودکان پناهجو را با طبقه‌بندی اشتباه آنها به عنوان بزرگسال، در معرض شرایط سوءاستفاده قرار داده است.

تصمیم دولت برای برگزاری مناقصه قراردادهای جهت استفاده از این فناوری در سال ۲۰۲۶ باید متوقف شود و در عوض از توصیه‌های بازرس ارشد برای اصلاح فرآیندهای ارزیابی سن ناقص پیروی کند. این فرآیندها باید مطابق با استانداردهای بین‌المللی باشند، به عنوان آخرین راه حل به عنوان مدرکی برای حل شبهات جدی در مورد سن اعلام شده یک فرد مورد استفاده قرار گیرند و تصمیمات باید توسط متخصصان آموزش دیده در زمینه حمایت از کودکان و تروما گرفته شود.

هوش مصنوعی علیه گروه‌های به حاشیه رانده شده

افراد دارای معلولیت، افراد فقیر یا کسانی که از بیماری‌های جدی رنج می‌برند، به دلیل محرومیت دیجیتالی ناشی از گسترش بی‌قید و شرط فناوری‌های وزارت کار و مستمری (DWP) در یک برزخ بوروکراتیک قرار گرفته‌اند.

گزارش‌ها حاکی از آن است که چگونه آزمایش، گسترش مداوم هوش مصنوعی (AI) و فناوری‌های دیجیتال پرهزینه توسط DWP برای طرح‌های اعتبار جهانی (UC)، پرداخت استقلال شخصی (PIP) و سایر طرح‌های تأمین اجتماعی، یک سیستم تأمین اجتماعی غیرقابل دسترس برای افرادی که در

حال حاضر در انگلیس به حاشیه رانده شده و در معرض خطر فقر هستند، ایجاد کرده است.

بسیاری از افرادی که به تأمین اجتماعی نیاز دارند، به فناوری‌های دیجیتال، اینترنت یا دستگاه‌های متصل به اینترنت دسترسی ندارند. مقرون به صرفه بودن آنها همراه با موانع زبانی و زمان انتظار طولانی برای خدمات تلفنی منجر به محرومیت دیجیتالی از سیستم‌های DWP شده است.

سیستم مبتنی بر فناوری برای مطالبه و مدیریت مزایای رفاهی، منجر به غیرانسانی‌سازی بی‌وقفه و فشار بر افرادی می‌شود که در حال حاضر برای دسترسی به نیازهای اولیه خود در یک سیستم ناکارآمد با مشکل مواجه هستند. چالش‌های دسترسی به پرداخت‌های کافی تأمین اجتماعی برای جلوگیری از فقر، پیچیده و چندوجهی هستند و فناوری یکی از اجزای اکوسیستم گسترده‌تر حمایت اجتماعی را تشکیل می‌دهد.

استفاده از فناوری‌های دیجیتال همراه با کاهش بیشتر بودجه سیستم تأمین اجتماعی انگلیس پس از سال‌ها ریاضت اقتصادی، طوفانی تمام‌عیار ایجاد کرده است که در آن نقص‌های موجود تشدید می‌شوند و مشکلات جدیدی مرتبط با این فناوری‌های جدید ایجاد می‌شوند.

سیستم‌های خودکار و استفاده از هوش مصنوعی در ارزیابی و ارائه خدمات تأمین اجتماعی می‌تواند به دلیل الگوریتم‌های جانبدارانه یا تبعیض‌آمیز، خطر قابل توجهی از خطا در تصمیم‌گیری را ایجاد کند که عواقب جدی برای متقاضیان دارد. محرومیت دیجیتال می‌تواند به دلیل شرایط زندگی، سطح تحصیلات، وضعیت سلامت و سطح درآمد فرد تجربه شود - عوامل پیچیده‌ای که همیشه توسط سیستم‌های خودکار تأمین اجتماعی به طور کامل ثبت نمی‌شوند. جمع‌آوری داده‌های دیجیتالی و گسترده همچنین یک سیستم تأمین اجتماعی همه‌جانبه ایجاد کرده است که بر حقوق مدعیان در حفظ حریم خصوصی، حفاظت از داده‌ها و کرامت انسانی تأثیر می‌گذارد.

استفاده از حجم وسیعی از داده‌ها برای تعیین واجد شرایط بودن برای حمایت دولتی چیز جدیدی نیست. با این حال، مقیاس و وسعت داده‌های مورد استفاده و سرعت پردازش آنها در حال حاضر جدید است و می‌تواند عواقب ناخواسته و خطرات حقوق بشری جدیدی را به همراه داشته باشد.

آزمایش DWP با سیستم‌های فناوری، حقوق بشر را به خطر انداخته و افراد نیازمند را به نقاط داده تقلیل داده است. موفقیت یک ادعا می‌تواند به این بستگی داشته باشد که آیا آنها به طور مرتب در یک بسته قرار می‌گیرند یا معیارهای تعیین شده را برآورده می‌کنند، نه به واجد شرایط بودن واقعی آنها. فناوری در این مورد، واقعیت‌های پیچیده مردم را بیش از حد ساده کرده است و نیازهای مردم را به ویژه هنگامی که قادر به دریافت حمایت مورد نیاز خود از یک مددکار انسانی نیستند، تحقیر می‌کند.

مقامات انگلیس باید یک بررسی مستقل و بی‌طرفانه از سیستم تأمین اجتماعی و همچنین سیستم‌های دیجیتال مورد استفاده DWP انجام دهند و هر سیستمی را که حقوق بشر را نقض می‌کند، کنار بگذارند. ما به قوانینی برای تنظیم هوش مصنوعی نیاز داریم تا اطمینان حاصل شود که به نقض حقوق بشر منجر نمی‌شود. سیستم‌های دیجیتال باید شفاف، قابل توضیح و اجباری نباشند

نقض حریم خصوصی

آمارهای رسمی نشان می‌دهد که انگلیس و به ویژه شهر لندن بیشتر تعداد دوربین‌های نظارت و کنترل در سطح جهان را دارا است. تعداد زیاد این دوربین‌ها به دلیل سیاست نظارت همگانی و گسترده انگلیس است که به جای کنترل و نظارت هدفمند، کلیه مکاتبات و اطلاعات شخصی شهروندان را که به صورت اتفاقی گردآوری شده بدون وجود هرگونه ظن یا شواهدی مبنی بر ارتکاب جرم یا نقض قانون، تحت نظر می‌گیرد.

دولت انگلیس در سال ۲۰۱۶ قانون اختیارات ضابطان قانونی را به تصویب رساند و هم اکنون لایحه اصلاح این قانون را نیز در دستور کار دارد. بسیاری

از فعالان حقوق بشر و شرکت های خصوصی فناوری نسبت به قانون پیشین و لایحه اصلاحی آن انتقاد کرده و آن را راهبردی برای کنترل بیشتر دولت در داخل و خارج از کشور برشمرده اند. با رویه موجود و اصلاحات آتی قانون، دیگر هیچ حریم خصوصی برای شهروندان انگلیسی باقی نخواهد ماند. علاوه بر این، اطلاعات افراد در کنار هم جمع می شود و به طریق خاصی تحلیل و ارزیابی می شود و در نهایت برای شهروندان ایجاد مزاحمت می کند.

انگلیس در ابتدای سال جاری میلادی، به شرکت های فناوری فضای ارتباطی از جمله اپل دستور داد تا دسترسی دولت به داده های رمزگذاری شده را فراهم کنند. جامعه اینترنتی به صورت مشترک دادخواستی در محاکم داخلی انگلیس ثبت کرده است تا اقدامات دولت را ناقض حقوق بشر و تهدیدی علیه حریم خصوصی به شمار آورند. به گفته فعالان رسانه ای، این اقدام انگلیس سبب به خطر افتادن امنیت و حریم خصوصی میلیون ها شهروند انگلیسی، تحقیر و تحت فشار گذاشتن بخش فناوری و ایجاد رویه ای خطرناک برای امنیت سایبری شده است.^۱

۱۰ خشونت علیه زنان و دختران

گزارش ارائه شده^۲ در تاریخ ۲۰ ژوئن ۲۰۲۵ توسط ریم السالم، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه خشونت علیه زنان و دختران، حاکی از آن است که در سال ۲۰۲۴ حدود ۱/۶ میلیون زن بالای ۱۶ سال در انگلیس و ولز، خشونت خانگی شامل آزار جسمی، روانی، کنترل اجباری، خشونت جنسی و آزار اقتصادی را تجربه کردند.

در پرونده های حضانت، خشونت علیه زنان و کودکان شدت می یابد. کنترل اجباری پس از جدایی ادامه دارد و ادعاهای «بیگانگی والدینی» برای

1. UK House of Commons (2025). Prison estate capacity: Fifteenth Report of Session 2024-2025. Committee of Public Accounts, HC 366, Retrieved from: <https://committees.parliament.uk/publications/46985/documents/242927/default/>

2. <https://docs.un.org/en/A/HRC/59/47/Add.1>

بی اعتبار کردن قربانیان استفاده می‌شود که گاهی به تماس اجباری کودکان با والدین آزارگر منجر می‌شود.

اگرچه قوانین جرایم جنسی انگلیس، مجازات حبس ابد را برای تجاوز پیش‌بینی کرده است اما نرخ محکومیت پایین یعنی ۱/۶ درصد، تاخیرهای قضایی به صورت متوسط ۳۳۳ روز و کمبود منابع، اثربخشی را کاهش داده است. عملیات سوت‌ریا اتهامات تجاوز را افزایش داده اما موانعی مانند گزارش‌دهی پایین و کمبود خدمات در مناطق روستایی باقی است.

اگرچه قانون برده‌داری و قانون ملیت و مرزها چارچوبی برای مبارزه با قاچاق انسان ایجاد کرده‌اند اما حمایت از قربانیان محدود است. قانون مهاجرت غیرقانونی، خطر اخراج قربانیان را افزایش داده است و فقدان داده‌های دقیق درباره قاچاق برای بهره‌کشی جنسی، پیشگیری را دشوار کرده است. همچنین، اجرای ناسازگار و گزارش‌دهی پایین از خشونت در محیط کار، مانع بزرگی در اجرای قانون برابری و قانون حفاظت از کارگران است.

گروه‌هایی مانند زنان و دختران سیاه‌پوست، معلول، مهاجر، مسلمان، فعالین سیاسی، ورزشکار، سالمند و زندانی بیشتر با خشونت و تبعیض مواجهند. سیاست «عدم دسترسی به بودجه عمومی» زنان مهاجر را به فقر سوق داده، زنان معلول با موانع دسترسی به عدالت روبرو هستند و زنان مسلمان با جرایم نفرت محور مواجهند.

۱۱) نقض حقوق کودکان

اگرچه کودکان ۲۰ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند اما قربانی ۴۰ درصد از کل جرایم جنسی هستند. بر اساس سرشماری جرائم انگلیس و ولز که توسط دفتر آمار ملی انجام شده است، حدوداً ۷,۵ درصد از بزرگسالان قبل از شانزده سالگی مورد سوءاستفاده جنسی قرار گرفته‌اند. خطر سوءاستفاده جنسی از کودکان همچنان در حال افزایش است و این وضعیت به واسطه تحول محیط‌های آنلاین و گسترش استفاده از فناوری تشدید شده است. بر اساس این

ارزیابی تا ۸۴۰,۰۰۰ متجاوز وجود دارد که به درجات مختلف برای کودکان مخاطره جنسی ایجاد می‌کنند. همچنین در هر ماه حدود ۴۰۰,۰۰۰ جستجو برای محتوای سوءاستفاده جنسی از کودکان فقط در انگلیس انجام می‌شود.^۱

۱۲) شرایط زندان‌ها

همچنان بیش از ۲۰۰۰ نفر بدون تاریخ آزادی مشخص بر اساس احکام زندان نامحدود برای حفاظت عمومی (IPP) در زندان هستند. این نوع حبس نوعی شکنجه روانی است که منجر به احساس ناامیدی، بی‌ارزشی و حتی افکار خودکشی در میان زندانیان می‌شود. چنین مجازات‌هایی اگر متناسب با جرم نباشند، شکل خودسرانه و غیرعادلانه به خود می‌گیرند و شبیه به گروگان‌گیری دولتی هستند.^۲

از طرف دیگر، آمارهای جدید نشان می‌دهد که در سال گذشته، ۲۶۲ زندانی به اشتباه از زندان‌های انگلیس آزاد شده‌اند و این بالاترین رقم ثبت شده تاکنون است. این رقم نسبت به دوره ۱۲ ماهه قبل که ۱۱۵ مورد بوده، افزایش ۱۲۸ درصدی داشته و نگرانی‌ها درباره ناکارآمدی سیستم قضایی را افزایش داده است.^۳

در مورد زندانیان خارجی مورد ریچارد جان، تبعه ایرانی-مسیحی که از سوی دادگاه انگلیس به حبس ابد محکوم شده است قابل توجه می‌باشد. او به امید آزادی از زندان و بازگشت به کشور، تابعیت انگلیسی خود را سلب کرده اما کمیته عفو مشروط وزارت دادگستری انگلیس همچنان با عفو و دیپورت مشارالیه مخالفت کرده است. این تبعه ایرانی در ۲۰ سال گذشته حتی از یک روز مرخصی نیز محروم بوده است و با معالجه و اعزام نامبرده به بیمارستان تخصصی حفاظت شده نیز مخالف شده است. آقای جان به هیچ وجه از شرایط

1. Internet Society (25 July 2025), A UK Government Order Threatens the Privacy and Security of All Internet Users, Retrieved from: <https://www.internetsociety.org/blog/2025/07/a-uk-government-order-threatens-the-privacy-and-security-of-all-internet-users/>

۲. تایمز

۳. دیلی اکسپرس

مطلوبی در زندان برخوردار نیست و از دریافت خدمات پزشکی و سلامت نیز محروم است.

با توجه به وضعیت آقای جان در زندان‌های انگلیس، درخواست مادر وی و پذیرش نهادهای داخلی برای ارائه خدمات درمانی و سلامت به آقای جان، دلیلی برای عدم انتقال وی به ایران وجود ندارد. وضعیت جسمانی آقای جان به شدت وخیم است و ایشان از بیماری‌های متعدد از جمله بیماری‌های گوارشی، کمر درد، ناتوانی در راه رفتن، مشکلات بلع، سرفه‌های مکرر، ضعف بیماری و عارضه‌هایی که نیازمند بررسی فوری پزشکی است رنج می‌برد. وضعیت سلامتی ایشان به طور محسوس وخیم‌تر شده است.

نامبرده از رفتار مسئولان زندان با خود شکایت داشته و نسبت به عدم درمان مناسب، ضعف در نظافت و کمبود امکانات بهداشتی ابراز نارضایتی نموده و حتی وضعیت موجود را «شکنجه‌آور» توصیف کرده است. علیرغم درخواست‌های مکرر، درمان واقعی و بستری او انجام نشده است.

بخش دوم:

نقض‌های حقوق بشری فراملی، فراسرزمینی

و بین‌المللی

(۱) کسب و کار

صادرات مواد خطرناک و زباله

صادرات سوخت بی کیفیت به غرب آفریقا نگرانی‌های قابل توجهی را در حوزه تجارت انگلیس ایجاد می‌کند. به نظر می‌رسد شرکت‌های بزرگ تجارت فن و کالا، فرآورده‌های نفتی ترکیبی کم هزینه‌تر و سمی تری تولید می‌کنند. این ترکیبات حاوی مقادیر زیادی گوگرد و سایر مواد سمی مانند بنزن و ترکیبات آروماتیک هستند که آلودگی هوا را افزایش می‌دهند و ثابت شده است که به سلامت انسان آسیب می‌رسانند.

صادرات آفت‌کش‌های ممنوعه

انگلیس محل اصلی سایت‌های تولید مواد شیمیایی است که از میان آنها مواد شیمیایی صنعتی سمی و آفت‌کش‌ها برای صادرات جهانی است. برخی از آنها برای استفاده در انگلیس یا اروپا تایید نشده‌اند. به عنوان مثال کارخانه سینجنتا در انگلیس، آفت‌کش بسیار سمی پاراکوات را تولید می‌کند که با نام تجاری گراماکسون در سطح جهان فروخته می‌شود. پاراکوات در سال ۲۰۰۷ توسط اتحادیه اروپا ممنوع شد. تحقیقات نشان می‌دهد که قرار گرفتن طولانی مدت در معرض پاراکوات با بیماری‌های ریوی و پارکینسون مرتبط است.

دسترسی به عدالت

در رابطه با کسب و کارهای انگلیسی که در خارج از کشور فعالیت می‌کنند، قربانیانی که به دنبال جبران خسارت تحت قانون انگلیس هستند، با موانع زیادی روبرو می‌شوند. در چنین مواردی، اقدام قانونی نادر است زیرا شرکت‌های مادر و شرکت‌های تابعه اغلب به عنوان اشخاص حقوقی جداگانه در نظر گرفته می‌شوند. علاوه بر این، سازمان‌های اجرایی اغلب فاقد تخصص یا منابع لازم برای بررسی جرایم مواد شیمیایی سمی و زباله‌های ارسالی در خارج از کشور هستند. این کشور تضمین نمی‌کند که شرکت‌های خارجی به همان استانداردهای داخلی پایبند باشد و در طرح اقدام ملی خود در مورد تجارت و حقوق بشر، ادعا می‌کند که تعهدات حقوق بشری فقط در قلمرو یا حوزه قضایی یک کشور اعمال می‌شود و هیچ الزام فراگیری برای کشورها وجود ندارد که فعالیت‌های فراسرزمینی شرکت‌های تجاری مستقر در حوزه قضایی خود را تنظیم کنند. جوامع کم درآمد از جمله آسیب‌پذیرترین جوامع در برابر سوءاستفاده هستند. با وجود اطمینان از اینکه کاهش بودجه بر افراد در موقعیت‌های آسیب‌پذیر تأثیری نخواهد گذاشت، بسیاری از کسانی که قبلاً واجد شرایط دریافت کمک حقوقی بودند، اکنون قادر به پرداخت هزینه وکیل یا دسترسی به مشاور حقوقی نیستند.

۲) مشارکت در نسل‌کشی در غزه

انگلیس با نسل‌کشی بیگانه نیست. امروز با مشارکت داوطلبانه در نسل‌کشی اسرائیل علیه فلسطینیان، نسل‌کشی دیگری را ممکن می‌سازد: به اشتراک گذاشتن پایگاه‌های هوایی، اطلاعات و صادرات سخاوتمندانه اسلحه همراه با پوشش سیاسی. همچنین با لحاظ تجمعات مدنی مسالمت‌آمیز که توسط گروه اقدام فلسطین انجام می‌شود به عنوان اقدام تروریستی، سعی در ساکت کردن هرگونه فعالیت در حمایت از فلسطین دارد.

در حالیکه کمیسیون تحقیق سازمان ملل متحد تایید می‌کند که نسل‌کشی در غزه در حال وقوع است، وزیر امور خارجه سابق انگلیس به پارلمان گفت که دولت به این نتیجه نرسیده است که اسرائیل با نیت نسل‌کشی، اقدام می‌کند. این عبارت‌بندی محتاطانه به یک طرفند حقوقی تبدیل شده است که برای پنهان کردن صدها مورد نقض حقوق بین‌الملل بشردوستانه طراحی شده است. همانطور که در جریان پرونده اخیر دادگاهی که توسط سازمان حقوق بشر فلسطین، الحق، علیه دولت انگلیس مطرح شد، فاش شد که وزارت امور خارجه کشورهای مشترک المنافع و توسعه انگلیس^۱ (FCDO) تا سپتامبر ۲۰۲۴، ۴۱۳ مورد نقض ادعایی حقوق بین‌الملل بشردوستانه توسط اسرائیل در غزه را ارزیابی کرده است. FCDO به این نتیجه رسید که در ۴۱۱ مورد از ۴۱۳ مورد بررسی شده، «اطلاعات کافی برای تصمیم‌گیری وجود ندارد.» تنها یک حادثه یعنی حمله به کاروان آشپزخانه مرکزی جهانی که منجر به کشته‌شدن هفت نفر از کارکنان کمک‌های بشردوستانه از جمله سه تبعه انگلیسی شد، به عنوان یک تخلف بالقوه شناسایی شده است.

این رویکرد محدود و حادثه‌محور، به طرز خطرناکی میزان رنج غیرنظامیان را کم اهمیت جلوه می‌دهد و به نظر می‌رسد که جان فلسطینیان را کمتر شایسته حمایت از قوانین بین‌المللی می‌داند. این امر همدستی مداوم انگلیس را از طریق فروش اسلحه و از جمله برنامه جت F-۳۵، همکاری نظامی گسترده و حمایت سیاسی از حمله بی‌وقفه اسرائیل تسهیل می‌کند.

در رابطه با رفتار خصمانه اسرائیل - رفتار نظامی آن در غزه - دولت انگلیس ادعا کرده است که «حوزه‌های بسیار نگران‌کننده در رابطه با رعایت حقوق بین‌الملل بشردوستانه، مربوط به هدف قرار دادن غیرنظامیان توسط اسرائیل وجود ندارد.» این دولت ادعا می‌کند که هیچ مدرکی مبنی بر هدف قرار دادن عمدی زنان یا کودکان غیرنظامی توسط اسرائیل (بند ۳۳ حکم الحق) مشاهده

1. Foreign, Commonwealth and development Office

نکرده است، علیرغم آمار دفتر حقوق بشر سازمان ملل در نوامبر ۲۰۲۴ مبنی بر اینکه تقریباً ۷۰٪ از کشته‌شدگان زنان و کودکان بوده‌اند. به نظر می‌رسد که دولت انگلیسی هیچ مردی را به عنوان غیرنظامی بالقوه در غزه در نظر نمی‌گیرد. انگلیس تعهدات قانونی روشنی برای جلوگیری، مجازات و تضمین عدم همدستی در اقدامات نسل‌کشی دارد. کمیسیون تحقیق سازمان ملل متحد جدیدترین نهاد بین‌المللی مهمی است که نسل‌کشی را تأیید کرده و به سازمان‌های حقوق بشر فلسطینی و بین‌المللی، دیوان بین‌المللی دادگستری، انجمن پیشرو محققان نسل‌کشی در جهان و بسیاری دیگر پیوسته است. در مواجهه با شواهد فراوان، چنین تلاش‌های سطحی دولت انگلیس برای فرار از پاسخگویی در مورد نقش خود در کشتار جمعی، آوارگی اجباری و گرسنگی دادن به کل جمعیت غزه در نهایت شکست خواهد خورد.

جمع‌بندی

با توجه به ادعاهای انگلیس در حوزه حقوق بشر و متهم نمودن گزینشی سایر کشورها به نقض حقوق بشر، در این گزارش وضعیت حقوق بشر در این کشور به طور مختصر مورد بررسی قرار گرفت. علیرغم انتقادهای فراوانی که به بسیاری از هنجارهای حقوق بشر موجود در اسناد و معاهدات بین‌المللی وارد است -از جمله اینکه معیارهای در نظر گرفته شده برای حقوق بشر برگرفته از فرهنگ و تمدن چند کشور غربی است که کمتر از ۱۰ درصد جمعیت کل جهان را تشکیل می‌دهند و بسیاری از این معیارها با فرهنگ، مذهب و سنن سایر ملت‌ها ناسازگار است- با این حال همین کشورها از جمله انگلیس علیرغم لفاظی‌های فراوان در حمایت از حقوق بشر خودساخته، در عمل کاملاً به صورت متفاوت عمل می‌نمایند.

در کنار نقض حقوق بشر در سطح داخلی، انگلیس در سطح بین‌المللی به حمایت از نقض گسترده حقوق بشر کمک می‌کند. در نیمه اول سال، این کشور از تعلیق مجوزهای صادرات اسلحه و سایر تجهیزات نظامی به اسرائیل از جمله

تجهیزاتی که در درگیری غزه استفاده می‌شود، خودداری کرد. متعاقب هشدار کارشناسان ویژه نسبت به نقض حقوق بشر ناشی از انتقال تجهیزات نظامی کشورها به اسرائیل، در ماه سپتامبر، دولت انگلیس با استناد به «خطر آشکار» نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه توسط ارتش اسرائیل، مجوزهای صادرات را تا حدی به حال تعلیق در آورد اما همچنان سهم انگلیس در تامین جنگنده F-۳۵ که عنصری حیاتی در فعالیت نظامی اسرائیل است، از این تعلیق مستثنی شد. بررسی قضایی دولت انگلیس در مورد مجوزهای صادرات اسلحه هم نسل‌کشی اسرائیل را - علیرغم حکم دیوان کیفری بین‌المللی - محرز ندانست!

Islamic Republic of Iran
Ministry of Foreign Affairs

Annual Report on Human Rights Violations by the United Kingdom

Septembre 2024 – Septembre 2025

Deputy for International and Legal Affairs

In the Name of God

**Annual Report on Human Rights
Violations by the United Kingdom**

September 2024 – 2025

**Islamic Republic of Iran
Ministry of Foreign Affairs**

Deputy for International and Legal Affairs

“In compliance with Note 3 of the Law entitled ‘Disclosure of Human Rights Violations by the United States and the United Kingdom in Today’s World,’ adopted by the Islamic Consultative Assembly on April 22, 2012, the Ministry of Foreign Affairs is obligated to compile an annual report on human rights violations in the United States and to publish it on November 4th.”

Contents

Message from the Deputy Foreign Minister for Legal and

International Affairs	5
-----------------------	---

Abstract	7
----------	---

Part I: Domestic Human Rights Violations	9
--	---

1. Violation of the right to life	11
-----------------------------------	----

2. Violation of the right to peaceful assemblies	12
--	----

3. Immigrants	15
---------------	----

4. Cuts in public services budget	18
-----------------------------------	----

5. Police Violence	19
--------------------	----

Police Violence against Women	19
-------------------------------	----

Police Violence against Black People	20
--------------------------------------	----

6. Racism and Racial Discrimination	21
-------------------------------------	----

7. Violation of the right to health	22
-------------------------------------	----

8. Freedom of Expression	23
--------------------------	----

London-Based Persian-Language Media	23
-------------------------------------	----

9. Misuse of Artificial Intelligence	24
--------------------------------------	----

Artificial Intelligence against Asylum-seekers	24
--	----

Artificial Intelligence against Marginalized Groups	26
---	----

Violation of Privacy	28
----------------------	----

10. Violence against Women and Girls	29
--------------------------------------	----

11. Violation of children's right	30
12. Prison Conditions	30
Part II: Human Rights Violations Abroad	33
1. Business Practices	35
Export of Hazardous Materials and Waste	35
Export of Banned Pesticides	35
Access to Justice	36
2. Complicity in the Genocide in Gaza	36
Conclusion	39

Message from the Dr. Kazem Gharibabadi, Deputy Foreign Minister for Legal and International Affairs

Today, the distortion of human rights discourse, diverting it from its humanitarian foundation and transforming it into an instrument of power and coercion in intergovernmental relations, constitutes one of the gravest threats facing the concept of human rights. Such instrumentalization risks depriving this noble human endeavor of its natural, institutionalized, and universally accepted course.

The historical record of Western countries, particularly the United Kingdom, which portray themselves as the guardians of human rights principles across the globe, and consistently employ human rights as a pretext and lever of pressure to interfere in the internal affairs of other nations, demonstrates their selective and politicized interpretation of human rights. Given these realities, the Supreme Leader of the Islamic Revolution has continuously emphasized the importance of exposing human rights violations committed by those very governments that, under the guise of defending human rights, interfere in the domestic affairs of others. In this regard, evidence points to the growing direct and indirect involvement of British

officials and institutions in gross and systematic violations of human rights, both within and beyond the country's borders.

The present report, with reference to the latest official reports of various United Nations-affiliated human rights bodies as well as other credible and accessible international sources, seeks to highlight and draw attention to a selection of these violations, particularly in areas such as women's rights, immigrants, and institutionalized racism in the United Kingdom, covering the period from September 2024 to September 2025. It is self-evident that this document does not encompass all human rights violations perpetrated by the British Government; rather, it aims to present only the most substantiated and prominent cases.

Abstract

In compliance with Note 3 of the Law on the Disclosure of Human Rights Violations by the United States and the United Kingdom in Today's World, adopted by the Islamic Consultative Assembly on April 22, 2012, the Ministry of Foreign Affairs is obligated to compile an annual report on human rights violations in the United States and the United Kingdom. Pursuant to this legal obligation, the Ministry of Foreign Affairs has endeavored in the present report to highlight and draw attention to a selection of verified cases of human rights violations committed by the United Kingdom, both domestically and internationally, based on the most recent official reports of United Nations human rights organizations, as well as other credible and accessible international sources focusing particularly on areas such as peaceful assemblies, immigrants, racism, police violence, and freedom of expression, covering the one-year period ending in September 2025.

It must be emphasized that the cases cited herein do not represent an exhaustive account of all human rights violations perpetrated by the United Kingdom. Rather, the report aims to highlight the most substantiated and prominent cases, supported by available statistics and reports. According to this report, the United Kingdom's action and conduct, both domestically and internationally, have been subject to criticism by United Nations human rights bodies and human rights advocates.

This report covers events that occurred from September 2024 to September 2025. It is therefore recommended that it be read in conjunction with the reports from previous years to provide the reader with a comprehensive understanding of the overall trend of human rights violations in the United Kingdom.

Part I:

Domestic Human Rights Violations

1. Violation of the right to life

According to official statistics for 2024–2025, two deaths were caused by direct police shootings, 17 individuals were killed while in custody, and 50 deaths were attributed to indirect police actions. Of the 17 individuals who died in custody, 14 were men, 3 were women, and 2 were Black.¹

One of the key issues that have sparked human rights protests is the impunity of police officers. In particular, killings of Black detainees for racially motivated reasons are often overlooked within the judicial system. On October 2, 2024, a group of Black rights activists gathered in central London to protest the failure to prosecute a white British police officer who had fatally shot an unarmed Black man in his car. Although the officer was charged by the prosecutor, more than two years after the incident the case remains unresolved.

1. Independent Office for Police Conduct (2025), Death During or Following Police Contact, Statistics for England and Wales 2024/2025, Retrieved from: <https://www.policeconduct.gov.uk/sites/default/files/documents/Annual-deaths-statistics-report-England-and-Wales-2024-25.pdf>

2. Violation of the right to peaceful assemblies

The Government and officials of the United Kingdom have suppressed the right to peaceful assembly. Senior government authorities have criminalized environmental and racial justice movements, and public demonstrations supporting Palestine. The Public Order Act 2023¹ further threatens peaceful assemblies.

The United Kingdom has also misused counterterrorism laws by labeling the “Palestine Action” protest movement as a terrorist organization. As United Nations experts have emphasized, “According to international standards, protest activities that cause damage to property but lack intent to kill or injure individuals should not be considered terrorism.”²

While there is no universally binding definition of terrorism under international law, international standards based on best practices confine the term to criminal acts intended to cause death, serious bodily harm, or hostage-taking with the purpose of intimidating a population or compelling a government or international organization to act or refrain from acting. The United Kingdom itself supported this interpretation in the voting session for UN Security Council Resolution 1566 in the year 2004, affirming that mere property damage, without endangering human life, is insufficient to constitute terrorism.

The British Government has criminalized any action associated with “Palestine Action,” including membership, calls for public support, organizing meetings in its support,

1. Public Order Act 2023

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/un-experts-urge-united-kingdom-not-misuse-terrorism-laws-against-protest> - last visited: 29 September 2025

and wearing or carrying related symbols in public. United Nations experts have warned that disproportionate penalties, up to 14 years of imprisonment, are being imposed for such charges.¹

The United Nations High Commissioner for Human Rights, Volker Türk, has also warned against the United Kingdom's overly broad interpretation of its domestic counterterrorism laws, noting that: "The UK's domestic counterterrorism legislation provides an excessively expansive definition of terrorism, encompassing serious property damage; but According to international human rights standards, acts of terrorism must be limited to criminal actions carried out with the intent to cause death or serious injury or to take hostages, for the purpose of intimidating a population or coercing a government to take or refrain from a specific action. This law exploits the severity and transboundary impact of terrorism to criminalize a broader range of conduct."²

Such disproportionate and unnecessary decision has curtailed the rights of individuals associated with or supportive of "Palestine Action," many of whom have not engaged in any criminal activity but have merely exercised their rights to freedom of expression, peaceful assembly, and association which are in contradiction with the UK's obligations under the international human rights law. This decision equates expression and other protected conducts

1. *ibid*

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/uk-palestine-action-ban-disturbing-misuse-uk-counter-terrorism-legislation> - last visited: 29 September 2025

with terrorism, and, as such, may readily result in further adverse consequences for the lawful exercise of these rights by numerous individuals.

The UN High Commissioner has therefore urged the British Government to rescind its decision to ban Palestine Action, to halt any further investigations or prosecutions of protesters arrested under this prohibition, and to review and amend its counterterrorism legislation, including the definition of terrorism itself, to ensure its full compliance with international human rights norms and standards.¹

More recently, the UK Foreign, Commonwealth and Development Office (FCDO) requested that staff members opposing the government's support for Israel resign from their positions.² In the summer of 2025, over 300 FCDO employees signed a letter accusing the ministry of complicity in Israeli war crimes in Gaza. Senior officials subsequently called on these employees to resign.

This letter is the fourth communication by Foreign Office staff opposing the Gaza war since October 2023. Dated May 16, these employees, affiliated with British embassies worldwide, questioned and condemned the continued sale of British arms to Israel and Israel's "blatant disregard for international law."

The letter stated: "We, the employees, express our concern in July 2024 regarding Israel's violations of international humanitarian law and the potential complicity of the UK

1. *ibid*

2. <https://www.theguardian.com/politics/2025/jun/10/foreign-office-staff-told-to-consider-resigning-after-challenging-uk-policy-on-gaza> - last visited: 29 September 2025

Government therein. During this period, Israel's contempt for international norms has since become even more visible and alarming." The letter goes on to cite two particular crimes by the Zionist regime against the Gaza Strip — namely, the killing of 15 humanitarian aid workers in March 2025 and the suspension of all humanitarian aid to Gaza, stating: "These actions have led numerous experts and humanitarian organizations to accuse Israel of employing starvation as a method of warfare."

The authors further noted that arms exports to Israel continued and that Israel's Foreign Minister visited London in April 2025 despite ongoing violations of international law; these facts indicate that the UK Government's stance had contributed to the weakening of global norms.

In response, Oliver Robbins, Permanent Under-Secretary, and Nick Dyer, the Foreign Office's second-most senior official, wrote to the signatories: "If you fully disagree with any aspect of the Government's actions or policies, your final recourse is to resign."

3. Immigrants

The Illegal Migration Act (2023) and the Nationality and Borders Act (2022) still remain on the British Government's agenda. These laws authorize offshore processing and maritime pushbacks of migrants, fail to establish safe and legal pathways for entry into the UK, and criminalize those seeking asylum through irregular routes.

A pattern of systemic harm is evident within the United Kingdom's immigration policies: families forced to live for

extended periods in unsafe, overcrowded, and inadequate conditions, often with insufficient food and limited or no access to medical care, education, or social support.

In this regard, More than 150 lawyers as well as human rights and refugee organizations have reported coming under pressure to remain silent following serious threats from far-right and anti-immigrant protesters. Two refugee organizations have closed their offices due to security threats. These groups have called for an end to media narratives that fuel tensions and hatred against immigrants.¹

Recent statements by British political figures and local officials, fully rejecting the accommodation of asylum seekers in specific areas, are cause for serious concern. Proposals to exclude those fleeing such distressing conditions, alongside the risk of normalizing exclusionary policies, constitute a violation of fundamental human rights.

There is insufficient public information on how many individuals have been granted asylum or related protection in the United Kingdom since the most recent comprehensive statistics date back to 1979. Moreover, these figures reflect only the outcomes of initial decisions, do not account for appeals, which result in an increased number of individuals ultimately granted asylum-related residence.

The Government does not regularly publish data distinguishing asylum applicants based on their mode of entry. However, case-based statistics suggest that approximately one-third of asylum seekers in 2024 entered the UK on visas. It remains unclear how many overstayed

1. The Guardian

their visas or still held valid residence permits at the time of their asylum application. More precise and systematic data would assist in clarifying this matter.

Furthermore, we lack clear information regarding the duration of asylum applications. Although data exist regarding the proportion of cases receiving an initial decision within six months and the number of pending applications, it is currently impossible to calculate the average processing time from claim to final resolution for an asylum application. There is also no precise information on how many applicants are awaiting appeal decisions, as publication of these statistics has ceased. Additionally, little is known about the fate of rejected asylum seekers.

According to the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR), there are approximately 515,700 refugees residing in the UK while Government data show that, as of June 2024, there were 224,742 “pending” asylum cases within the UK Asylum system including appeals and post-decision reviews, out of which 87,000 were awaiting an initial decision.

The majority of applicants, roughly 67 %, have waited over a year for a decision on their asylum status, and some have waited significantly longer. Nearly one in every twenty individuals have been waiting for over ten years. During this time, most asylum seekers are not permitted to working, cannot choose their place of residence live, and rely on government cash assistance of £7 per day to cover food, healthcare, and clothing.

In addition, many asylum seekers are held in immigration detention centers, where conditions can be highly challenging. In the year ending March 2025, 20,919 individuals were detained under immigration authority, a 10% increase compared to the previous year.

Refugees residing in the UK face various barriers to employment, including:

- Employment gaps in their resumes due to lengthy asylum process
- Non-recognition of academic qualifications
- Public misconceptions and discrimination

As a result, refugees are nearly three times more likely to be unemployed than UK-born citizens, despite their often high educational and professional qualifications. For example, 45 % hold at least a high school diploma or higher, and 77 % have a minimum of three years of work experience.¹

A 2024 report by the Commission on the Integration of Refugees shows that if asylum applications were processed within six months, enabling earlier access to employment, and if refugees and asylum seekers received adequate employment support and free English language classes upon arrival, the UK economy would gain an estimated £1.2 billion in net economic benefits within five years.

4. Cuts in public services budget

Despite the importance of ensuring adequate funding for public services, the United Kingdom government has, in recent years and particularly in 2025 reduced allocations to public services in order to increase military spending.

1. <https://breaking-barriers.co.uk/our-impact/refugee-asylum-facts/> - last visited: 29 September 2025

A report by the Children and Families Truth Commission, concerning human rights violations against families within the UK child protection system, was based on a survey of 600 families who had experience with the system. It found that 93% of respondents did not receive the support they had requested.

According to internal government plans, several UK ministries are preparing for budget cuts of up to 11%. These reductions, requested by the Treasury, are aimed at financing an increase in defense expenditure.

This decision has particularly affected local government, as well as the cultural, judicial, and social sectors, raising serious concerns about the mounting pressure on public services. The policy, which continues the austerity trend of the 2010s, effectively undermines citizens' right to essential services.

Through the allocating of additional resources to defense, vital sectors such as culture, the environment, energy, and social welfare, already under significant strain, will face further shortages. This situation restricts equitable access to public services, imposes additional financial burdens on society, and in practice prioritizes military spending over the economic and social rights of individuals.

5. Police Violence

Police Violence against Women¹

Statistical data indicate a rising number of stop-and-search incidents involving women across the United Kingdom. An analysis of Home Office data shows that in the year ending

1. <https://www.theguardian.com/law/2025/apr/13/rising-number-of-uk-women-stopped-and-searched-by-police> - last visited: 29 September 2025

March 2024, thousands more searches were conducted on women compared to the same period the previous year.. A total of 59,549 searches of women were conducted, representing a 7% increase from the previous year.

The rise in searches targeting women is in contrast with the “consistent evidence” that officers uncover “very few” items during such searches, and rarely lead to further action. The Data also reveals a 10% increase in arrests of women following a stop and search, compared to a 2 % increase for men.

The police have argued argue that stop and search is a key tool in combating crime, particularly the rise in knife-related offenses. Research published in the Journal of Criminology suggest that more frequent use of stop-and-search in London’s high-crime areas may contribute to a reduction in knife attacks.

Home Office data further indicated that police forces in England reported 747,396 incidents involving the use of force in the year ending March 2024, marking a 13% increase from the previous year. Use of force constitutes actions such as handcuffing, use of batons, tasers, firearms, bodily or limb restraint, incapacitant sprays, and other coercive measures. Women were the targets in 18% of these incidents, while Black women accounted for about 9%, despite comprising only 4% of the population according to the latest census

Police Violence against Black People¹

The police conduct more patrols in areas with higher proportions of Black people, ethnic minorities, and

1. *ibid*

marginalized groups. As a result, these communities face greater likelihoods of being stopped, searched, and subjected to the use of force.

Shana Darchville, one of the victims, recounted in an interview an incident in which police stopped her while driving in North London in March 2023. The 40-year-old woman shared her story with StopWatch, explaining that a police car pulled in front of her and activated its siren, but she continued driving, unaware that she was being signaled to stop.

Darchville stated that officers ran toward her car and behaved “aggressively.” She recalled that one officer forcibly opened the door, shocking her 11-year-old son, who was also in the car. She said the police told her she was stopped because there had been numerous car thefts in the area.

Darchville stated that she felt racially discriminated, noting that she had been stopped once before. “I was driving a Mercedes. When they see Black people and Black women in an expensive car, they stop you for no reason,” she said.

6. Racism and Racial Discrimination

In July and August, the United Kingdom experienced widespread far-right, racist, and Islamophobic violence targeting migrants, Muslims, and ethnic minorities, with attacks on mosques and asylum-seekers’ accommodations.. In Rotherham, asylum seekers were trapped inside their residence as rioters smashed windows and set the building on fire.

This violence was fueled by online misinformation, which falsely blamed migrants, Muslims, and ethnic minorities rather than political leaders for the country's economic problems. In response to the racist riots, many took to the streets in anti-racism protests to express solidarity with the affected communities. Politicians and media outlets have contributed to fostering a hostile environment toward ethnic and racial minorities through the reproduction of anti-immigrant, xenophobic, and Islamophobic narratives.¹

7. Violation of the right to health

The National Health Service (NHS) has failed to uphold the fundamental right of citizens to have timely access to healthcare. The most striking manifestation of this crisis is the long waiting times for hospital treatments. The emergency care system across UK hospitals is also in a critical state.

In April 2025, there were approximately 396,900 emergency admissions through all emergency departments, an average of 13,200 per day. In addition, there were 132,300 other urgent admissions that same month not made through the emergency departments (approximately 4,400 per day).

Despite this level of patient demand, in April 2025, 39.8% of patients in major hospital emergency departments waited more than four hours for admission. Even more concerning, approximately 137,200 patients waited over twelve hours from their arrival to admission, an average of 4,600 patients per day.

1. <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/united-kingdom> - last visited: 29 September 2025

8. Freedom of Expression

During the reporting period, the Government of the United Kingdom and other public authorities engaged in a range of actions that unjustly restricted the right to freedom of expression, particularly with respect to speech concerning Gaza and Palestine. These actions included the use of the country's highly criticized counter-terrorism programme, revocation of visas, and disciplinary measures against individuals, that had a disproportionately negative impact on Muslim youth and children.

In March, the Government issued a revised definition of "extremism," intended for use by public bodies to assess whether individuals or groups should be designated as "extremist." The stated purpose was to deny them access to public funding, platforms, and other forms of "legitimacy".

In May, the Economic Activity of Public Bodies (Overseas Matters) Bill failed to become law following the dissolution of Parliament ahead of the general election. This bill, had it passed, could have rendered expressions of human rights and ethical concerns in public procurement or investment decisions potentially unlawful, thereby stifling calls for boycott, divestment, and sanctions (BDS).¹

London-Based Persian-Language Media

Despite its claims of upholding freedom of expression, the United Kingdom has become a safe haven for media outlets that, supporting terrorists and terrorist organizations, promote and incite terrorism, violence, hate speech, and

1. <https://www.amnesty.org/en/location/europe-and-central-asia/western-central-and-south-eastern-europe/united-kingdom/report-united-kingdom/> - last visited: 29 September 2025

human rights violations. The UK's failure to address and prevent the activities of such actors, and its continued facilitation of their operations, amounts to a serious breach of its international obligations.

Operating from British territory, these media outlets have contributed to transforming peaceful demonstrations in other countries into violence and unrest through the dissemination of instructions on the manufacture and use of explosive devices. Persian-language media based in the UK—including BBC Persian and Iran International have broadcasted content that in practice, incite and encourage peaceful protesters to adopt violent tactics.

9. Misuse of Artificial Intelligence¹

Artificial Intelligence against Asylum-seekers

On 22 July 2025, the United Kingdom announced plans to employ AI-based facial-recognition technology to determine whether an asylum seeker is under eighteen years of age which poses a significant threat to child asylum seekers. According to Angela Eagle, the Minister of State for Border Security and Asylum, the decision was based on the grounds that this experimental technology would probably be the most affordable option.

The use of unproven technology for deciding whether a child should receive the critical protections to which they are legally entitled is inhumane and unacceptable.

Facial-age-estimation have not undergone independent testing in real-world conditions and are prone to substantial

1. <https://www.hrw.org/news/2025/07/31/uk-plans-ai-experiment-on-children-seeking-asylum> - last visited: 29 September 2025

margins of error for algorithms that struggle to distinguish a 17-year-old from a 19-year-old.

AI facial-scanning was never designed for refugee children and carries the risk of catastrophic and life-altering errors. The algorithms, which analyze facial features such as the distance between nostrils and skin texture, cannot account for children whose appearance has aged prematurely due to trauma and violence. Nor can they comprehend how malnutrition, dehydration, sleep deprivation, or prolonged exposure to saltwater during dangerous sea crossings may drastically alter a child's face.

The inability of these AI systems to explain or reproduce their outcomes undermines the child's right to appeal or seek redress in cases of misclassification and introduces new risks to privacy and non-discrimination. The UK government has repeatedly and unlawfully exposed child asylum seekers to conditions of exploitation by misclassifying them as adults.

The Government's plan to tender contracts for this technology in 2026 must be suspended. Instead, it should implement the recommendations of the Chief Inspector of Borders and Immigration to reform the flawed age-assessment processes. Such processes must comply with international standards, be used only as a last resort to remove serious doubts about an individual's claimed age and decisions must be made by professionals trained in child protection and trauma.

Artificial Intelligence against Marginalized Groups

Persons with disabilities, individuals living in poverty, and those suffering from serious illnesses have been trapped in a bureaucratic limbo of digital exclusion arising from the unrestrained expansion of technologies within the Department for Work and Pensions (DWP).

Reports indicate that the DWP's experimental and widespread use of AI and digital technologies in welfare systems such as Universal Credit (UC) and Personal Independence Payment (PIP) and other social security schemes has produced a social-security system inaccessible for individuals already marginalized and at risk of poverty in the UK.

Many beneficiaries relying on social security lack access to digital devices or the internet or internet-enabled devices. Affordability issues, combined with language barriers and prolonged waiting times for telephone services, this has led to digital exclusion from DWP systems.

The use of digital technologies, coupled with further reductions in the UK social security budget following years of austerity, has created a perfect storm that exacerbates existing flaws and generates new problems related to these emerging technologies. These challenges are compounded by years of austerity-driven budget cuts, creating a "perfect storm" in which existing flaws are magnified and new, technology-related problems emerge.

Automated systems and AI-powered assessments in social security decision-making pose a significant risk of error

due to biased or discriminatory algorithms, which can have severe consequences for applicants.

Digital exclusion can arise from living conditions, educational level, health status, and income, complex factors that automated social security systems do not always fully capture. The extensive collection of digital data has also resulted in an all-encompassing social security system that impacts claimants' rights to privacy, data protection, and human dignity.

While the use of large volumes of data to determine eligibility for state support is not new, the scale, scope, and speed of data processing today are unprecedented and may bring unintended consequences and new human rights risks.

The DWP's experimentation with technology endangers human rights and reduces vulnerable individuals to mere data points. The success of a claim may depend on whether a claimant regularly falls within a data cluster or meets predefined criteria rather than on their actual eligibility. In this regard, technology oversimplifies the complex realities of people's lives and demeans their needs, particularly when claimants are unable to access support from a social worker.

UK authorities must commission an independent and impartial review of the social security system and the digital systems employed by the DWP, and discontinue any system that violates human rights. There is an urgent need for legislation regulating AI to ensure it does not result in human rights violations. Digital systems must be transparent, explainable, and non-mandatory.

Violation of Privacy

Official data indicates that the United Kingdom, and particularly London, has one of the highest concentrations of surveillance cameras in the world. The extensive deployment of such cameras stems from the UK's policy of mass surveillance, which, rather than employing targeted control and oversight, monitors citizens' communications and personal data collected randomly, without any suspicion or evidence of criminal or unlawful activity.

The UK government enacted the Investigatory Powers Act in 2016 and is now pursuing amendments for its expansion. Many human rights activists and private technology companies have criticized both the original Act and the proposed amendments as strategies to increase government control domestically and internationally. With the current trajectory of the law and the forthcoming reforms, the concept of personal privacy for UK citizens is at risk of being completely eroded. Furthermore, individuals' data are collected, then analyzed, and processed in specific ways that can ultimately lead to intrusion and harassment.

Earlier this year, the United Kingdom instructed technology and communication companies, including Apple, to grant government access to encrypted data. In response, the online community jointly filed petitions in British courts, arguing that such measures constitute violations of human rights and pose threats to privacy. According to media activists, this move endangers the security and privacy of millions of UK citizens, places undue pressure on the technology sector, and establishes a dangerous precedent for cyber security.

10. Violence against Women and Girls

According to a report¹ submitted on June 20, 2025 by Reem Alsalem, the United Nations Special Rapporteur on Violence against Women and Girls, an estimated 1.6 million women aged over 16 in England and Wales experienced domestic violence in 2024 including physical and psychological abuse, coercive control, sexual violence, economic abuse.

Violence against women and children intensifies in custody cases. Coercive control often persists post-separation, and allegations of “parental alienation” are employed to discredit victims, sometimes leading to forced contact between children and abusive parents.

Although the United Kingdom’s Sexual Offenses Act provides for life imprisonment for rape, the conviction rate remains only 1.6%, and the average delay in adjudication is 333 days. Shortages of resources and personnel further reduce the effectiveness of legal enforcement. Operation Soteria has led to an increase in rape reports, however obstacles such as underreporting and limited services in rural areas remain unresolved.

While the Modern Slavery Act and the Nationality and Borders Act have established a framework for combating human trafficking, support for victims remains limited. The Illegal Migration Act has heightened the risk of deportation for victims and the lack of precise data on trafficking for sexual exploitation complicated prevention efforts. Additionally, inconsistent enforcement and underreporting of workplace violence present significant obstacles to

1. <https://docs.un.org/en/A/HRC/59/47/Add.1>

the implementation of the Equality Act and the Worker Protection Act.

Certain groups, including Black women and girls, women with disabilities, female immigrants, Muslims, political activists, athletes, elderly women, and female prisoners face disproportionately higher levels of violence and discrimination. The UK's "No Recourse to Public Funds" policy has pushed migrant women into, women with disabilities face barriers to accessing justice, and Muslim women are subjected to hate crimes.

11. Violation of children's right

Although children constitute 20% of the population, they account for 40% of all sexual offences. According to the Crime Survey for England and Wales, conducted by the Office for National Statistics, approximately 7.5% of adults reported having been sexually abused before the age of sixteen. The risk of child sexual abuse continues to rise, exacerbated by the evolution of online environments and the spread of digital technologies. Estimates suggest that up to 840,000 offenders pose varying levels of sexual threat to children, while around 400,000 online searches per month in the UK involve child sexual abuse material.

12. Prison Conditions

Over 2,000 individuals remain incarcerated in the United Kingdom under Indeterminate Sentences for Public Protection (IPP), without a fixed release date. Such detention amounts to psychological torture, resulting in hopelessness,

worthlessness, and in some cases suicidal ideation among prisoners. Such sentences if disproportionate to the gravity of the offence, become arbitrary and unjust, resembling state hostage-taking.¹

On the other hand, newly released data indicate that, over the past year, 262 prisoners were mistakenly released from British prisons, the highest figure ever recorded. This represents a 128% increase compared with the previous 12 months, during which 115 cases were reported, thereby raising grave concerns over the inefficiency of the UK judicial system.²

Speaking of foreign prisoners, the case of Mr. Richard John, an Iranian-Christian national sentenced to life imprisonment in the United Kingdom, is particularly noteworthy. In hopes of securing release and repatriation, he renounced his British citizenship. Nevertheless, the Parole Board of the UK Ministry of Justice have repeatedly denied his requests for parole or deportation. He has served twenty years without a single day of leave, and requests for medical treatment and transfer to a secure specialized hospital have also been rejected. He remains in substandard conditions and has been denied adequate access to essential medical and healthcare services.

Given his living condition in the prison, formal appeal by his mother as well as the acceptance by institutions in Iran to provide him with medical care, there appears to be no reason for the refusal for his transfer. Mr. John's is in critical

1. The Times

2. The Daily Express

physical condition, suffering from multiple chronic illnesses, including gastrointestinal disorders, back pain, impaired mobility, swallowing difficulties, persistent coughing, general weakness, and other ailments requiring immediate medical attention. His health has noticeably declined.

He has filed complaints regarding prison authorities' conduct, expressing dissatisfaction with the lack of medical care, and inhumane treatment, poor hygiene, and inadequate sanitary facilities, describing the situation as "torturous." Despite repeated requests, no proper treatment or hospitalization has been provided.

Part II:

Human Rights Violations Abroad

1. Business Practices

Export of Hazardous Materials and Waste

The export of low-quality fuel to West Africa has raised significant concerns within the sphere of British trade. It appears that major trading companies specializing in technical services and commodities are producing cheaper, more toxic blended petroleum products. These mixtures contain high levels of sulfur and other hazardous substances such as benzene and aromatic compounds, which exacerbate air pollution and have been proven to endanger human health.

Export of Banned Pesticides

The United Kingdom hosts the major sites for production of chemical substances, including toxic industrial chemicals and pesticides intended for global export. Some of these chemicals are not authorized for use within the UK or the European Union. For instance, the UK's Syngenta factory produces the highly toxic pesticide Paraquat, marketed internationally under the trade name Gramoxone. Paraquat

was banned by the European Union in 2007. Research indicates that prolonged exposure to Paraquat is associated with lung diseases and Parkinson's disease.

Access to Justice

Victims seeking redress under UK law for harm caused by British businesses operating abroad face numerous obstacles. Legal action in such cases is rare, as parent companies and their subsidiaries are often treated as separate legal entities. Moreover, enforcement agencies frequently lack the expertise or resources required to investigate crimes involving toxic chemicals and exported waste.

The UK does not ensure that foreign companies adhere to the same domestic standards. In its National Action Plan on Business and Human Rights, it asserts that human rights obligations apply only within a state's territory or jurisdiction, and that there is no universal requirement for states to regulate the extraterritorial activities of business enterprises based within their jurisdiction.

Low-income communities are among the most vulnerable to exploitation. Despite assurances that budget cuts would not affect those in vulnerable positions, many individuals who were previously eligible for legal aid are now unable to afford legal representation or access legal advice.

2. Complicity in the Genocide in Gaza

The United Kingdom is not unfamiliar with the concept of genocide. Through its voluntary participation in Israel's genocide against the Palestinian people, it is enabling yet

another atrocity by sharing air bases, intelligence, and generously supplying weapons, under the guise of politics. Furthermore, by treating peaceful civil assemblies organized by the Palestine Action group as terrorist acts, the UK has also attempted to silence any pro-Palestine activity.

While the United Nations Commission of Inquiry has confirmed that genocide is transpiring in Gaza, the former UK Foreign Secretary notified the Parliament that the government had not come to the conclusion that Israel is acting with genocidal intent. This cautious phrasing has become a legal stratagem designed to obscure hundreds of cases of violations of international humanitarian law.

As disclosed during the recent court case brought by the Palestinian human rights organization Al-Haq against the UK government, the Foreign, Commonwealth and Development Office¹ (FCDO) had, as of September 2024, assessed 413 alleged violations of international humanitarian law by Israel in Gaza. The FCDO concluded that in 411 of these cases there was “insufficient information to make a decision.” Only one incident, the attack on the World Central Kitchen convoy, which resulted in the death of seven humanitarian aid workers, including three British nationals, was identified as a potential violation.

This narrow, incident-focused approach dangerously downplays the scale of civilian suffering and appears to treat Palestinian lives as less deserving of protection under international law. It facilitates the UK’s continuous complicity through arms sales, including the F-35 fighter

1. Foreign, Commonwealth and Development Office

jet program, extensive military cooperation, and political support for Israel's relentless offensive.

With respect to Israel's hostile conduct - its military actions in Gaza - the British government has claimed that there are "no areas of very serious concern regarding Israel's compliance with international humanitarian law related to targeting civilians." The government further claims that it has "seen no evidence of the deliberate targeting of civilian women or children by Israel" (Paragraph 33 of the Al-Haq ruling), despite the statistics by UN Human Rights Office from November 2024 indicating that nearly 70% of the fatalities were women and children. It appears the UK government does not consider any adult male in Gaza as a potential civilian.

The United Kingdom bears a clear legal obligation to prevent, punish, and ensure non-complicity in acts of genocide. The UN Commission of Inquiry is the latest major international body to confirm the occurrence of genocide, joining Palestinian and international human rights organizations, the International Court of Justice, the International Association of Genocide Scholars, and many others.

In the face of substantial evidence, such superficial efforts by the British government to evade accountability for its role in mass killings, forced displacement, and the use of starvation on Gaza's population will ultimately fail.

Conclusion

Given the United Kingdom's claims regarding human rights and its selective accusations against other nations for its violation, this report has briefly examined the human rights situation within the UK itself. Despite the numerous criticisms directed at many of the human rights norms enshrined in international documents and treaties – including the argument that these standards are derived from the culture and civilization of a few Western countries representing less than 10 % of the world's population, and that many of these standards are incompatible with the culture, religion, and traditions of other nations, the very same countries - including the UK, despite extensive rhetoric in support of their self-defined human rights standards, in practice, act in a manner markedly inconsistent with their stated commitments.

In addition to domestic human rights violations, the UK contributes to the perpetuation of widespread human rights abuses internationally. During the first half of the year, it refused to suspend licenses for the export of arms and

other military equipment to Israel, including the equipment used in the Gaza conflict. Following warnings from UN Special Rapporteurs regarding the human rights violations of military equipment transfers to Israel, in September, the UK government announced a partial suspension of export licenses, citing the “clear risk” of violations of international humanitarian law by the Israeli military. However, the UK’s involvement in supplying the F-35 fighter jet program, a critical component of Israel’s military operations, remained exempt from this suspension. The UK government’s judicial review of its arms export licensing also failed to recognize Israel’s actions as constituting genocide, despite the ruling of the International Criminal Court!

République islamique d'Iran
Ministère des Affaires étrangères

Rapport annuel
Violations des droits de
l'homme par le Royaume-Uni

Septembre 2024 – Septembre 2025

Vice-ministère des affaires
juridiques et internationales

**Au nom de Dieu, le Tout
Miséricordieux, le Très Miséricordieux**

Rapport annuel

Violations des droits de l'homme par le Royaume-Uni

Septembre 2024 – Septembre 2025

République islamique d'Iran

Ministère des Affaires étrangères

Vice-ministère des affaires juridiques et internationales

En vertu de la note 3 de la loi intitulée « Divulgence des violations des droits de l'homme par les États-Unis et le Royaume-Uni dans le monde d'aujourd'hui », adoptée le 23 avril 2012 par l'Assemblée consultative islamique (Majlis-e Shourâ-ye Eslâmi), le ministère des Affaires étrangères est tenu de préparer un rapport annuel sur les violations des droits de l'homme aux États-Unis d'Amérique et de le publier le 4 novembre (13 Âbân).

Table des matières

ssage du Vice-ministre des Affaires juridiques et internationales	5
Résumé	7
Partie I : Violations des droits de l'homme au niveau national	9
Violation du droit à la vie	11
Rassemblements pacifiques	12
Immigrants	16
Réduction du budget des services publics	19
Violences policières	21
Violences policières contre les femmes	21
Violences policières contre les Noires	22
Racisme et discrimination raciale	23
Violation du droit à la santé	24
Liberté d'expression	24
Médias persanophones de Londres	25
Abus de l'intelligence artificielle	26
Intelligence artificielle contre les demandeurs d'asile	26
Intelligence artificielle contre les groupes marginalisés	28
Violation de la vie privée	30

Violences contre les femmes et les filles	32
Violation des droits des enfants	33
Conditions carcérales	34
Partie II :Violations des droits de l'homme au niveau international	37
Affaires	39
Exportation de matières et de déchets dangereux	39
Exportation de pesticides interdits	39
Accès à la justice	40
Participation au génocide à Gaza	41
Conclusion	44

Message du Dr. Kazem Gharibabadi, Vice-ministre des Affaires juridiques et internationales

De nos jours, le détournement des débats sur les droits de l'homme hors du domaine humanitaire et leur transformation en un instrument de pouvoir et de pression dans le cadre des relations entre États, est l'une des menaces les plus sérieuses auxquelles les droits de l'homme sont confrontés, et pourrait faire dévier ce phénomène humain de sa trajectoire naturelle et institutionnalisée habituelle.

L'histoire des pays occidentaux, y compris le Royaume-Uni, qui se présentent comme les champions de la défense des fondements et des principes des droits de l'homme dans le monde et qui les utilisent constamment comme prétexte et instrument de pression pour s'ingérer et faire des commentaires sur la situation dans d'autres pays, témoigne d'une lecture erronée de ces droits de l'homme par ces pays. Compte tenu de ces réalités, le Guide Suprême a toujours insisté sur la nécessité de dénoncer les violations des droits de l'homme commises par les pays qui se présentent sous le couvert de la défense des droits de l'homme et qui créent les conditions d'une ingérence dans les affaires intérieures d'autres pays. Dans l'intervalle, les preuves et les indices témoignent également d'une tendance

croissante à l'implication directe et indirecte des autorités et des responsables britanniques dans des violations flagrantes et répétées des droits de l'homme à l'intérieur et au-delà des frontières de ce pays.

Dans le présent rapport, un effort a été fait pour examiner et analyser une partie de ces cas de violation, notamment dans des domaines tels que les femmes, les migrants et le racisme institutionnalisé au Royaume-Uni, de septembre 2024 à septembre 2025, en se basant sur les derniers rapports officiels émanant de nombreuses organisations et institutions de défense des droits de l'homme relevant de l'Organisation des Nations Unies, ainsi que sur des sources internationales fiables et accessibles. Il est évident que le contenu de ce rapport ne couvre pas tous les sujets et cas de violation des droits de l'homme par le gouvernement britannique, et que l'on s'est uniquement efforcé de mentionner les cas les plus probants et les plus saillants.

Résumé

En vertu de la note 3 (Tabsaré 3) de la loi intitulée « Divulgence des violations des droits de l'homme par les États-Unis et le Royaume-Uni dans le monde d'aujourd'hui », adoptée le 23 avril 2012 (3 Ordibehecht 1391) par l'Assemblée consultative islamique (Majlis-e Shourâ-ye Eslâmi), le ministère des Affaires étrangères est tenu de préparer un rapport annuel sur les violations des droits de l'homme aux États-Unis et au Royaume-Uni. Par conséquent, et dans le but de s'acquitter des obligations énoncées dans cette loi, le ministère des Affaires étrangères s'est efforcé, dans le présent rapport, d'examiner et d'analyser une partie des cas de violation des droits de l'homme par ce pays aux niveaux national et international, en se basant sur les derniers rapports officiels émanant de nombreuses organisations et institutions de défense des droits de l'homme relevant de l'Organisation des Nations Unies, ainsi que sur des sources internationales fiables et accessibles, et en mettant particulièrement l'accent sur des domaines tels que les rassemblements pacifiques, les migrants, le racisme, la violence policière et la liberté d'expression, au cours de la période d'un an se terminant en septembre 2025.

Il est évident que les cas mentionnés dans ce rapport ne comprennent pas tous les sujets et cas de violation des droits de l'homme par ce pays, et qu'on a seulement cherché à mentionner les cas les plus probants et les plus saillants, en se basant sur les statistiques et les rapports disponibles. Selon le présent rapport, les actions et les performances du Royaume-Uni en matière de lutte contre les droits de l'homme, aux niveaux national et international, ont été critiquées par les institutions des droits de l'homme des Nations Unies et les défenseurs des droits de l'homme.

Ce rapport couvre les événements survenus de septembre 2024 à septembre 2025. Il est donc recommandé de le considérer comme une suite des rapports des années précédentes afin de brosser un tableau complet de la tendance des violations des droits humains dans ce pays pour le lecteur.

Partie I :

**Violations des droits de l'homme au
niveau national**

Violation du droit à la vie

Selon les statistiques officielles pour 2024-2025, deux décès ont été enregistrés suite à des tirs directs de la police, 17 homicides en garde à vue et 50 décès résultant d'actions indirectes de la police. Parmi les 17 personnes tuées sous garde à vue, 14 étaient des hommes, 3 des femmes et 2 des personnes noires.¹

L'une des questions importantes qui a conduit aux protestations en matière de droits humains est l'impunité policière. Parmi celles-ci, le meurtre de détenus noirs pour des motifs raciaux est largement négligé dans le système judiciaire. Le 2 octobre 2024, un groupe d'activistes des droits des Noirs s'est rassemblé dans le centre de Londres pour protester contre la non-poursuite du policier blanc britannique qui avait tiré et tué un homme noir non armé dans sa voiture. Le procureur a condamné l'officier de police dans cette affaire, mais malgré plus de deux ans écoulés depuis le crime, l'affaire reste sans aboutissement.

1. Independent Office for Police Conduct (2025), Death During or Following Pol(ice Contact, Statistics for England and Wales 2024/2025, Retrieved from: <https://www.policeconduct.gov.uk/sites/default/files/documents/Annual-deaths-statistics-report-England-and-Wales-2024-25.pdf>

Rassemblements pacifiques

Le gouvernement et les autorités britanniques ont réprimé le droit de rassemblement pacifique, et de hauts responsables gouvernementaux qualifient de criminels les mouvements de justice environnementale et raciale ainsi que ceux liés au soutien à la Palestine. La loi visant à accroître les pouvoirs de la police¹ menace les rassemblements pacifiques.

Le Royaume-Uni abuse des lois sur le terrorisme en stigmatisant le mouvement de protestation « Action Palestine ». Comme l'ont souligné les experts de l'ONU, « conformément aux normes internationales, les actions de protestation qui endommagent des biens mais n'ont pas l'intention de tuer ou de blesser des personnes ne devraient pas être considérées comme du terrorisme. »²

Bien qu'il n'existe pas de définition contraignante du terrorisme en droit international, les normes internationales fondées sur les meilleures pratiques limitent le terrorisme aux actes criminels commis dans le but de causer la mort, des blessures corporelles graves ou des prises d'otages, dans le but d'intimider une population ou de contraindre un État ou une organisation internationale à accomplir ou à s'abstenir d'accomplir un acte quelconque. Le Royaume-Uni a également soutenu cette approche lors du vote sur la résolution 1566 du Conseil de sécurité de 2004, selon laquelle les simples dommages matériels, sans mise en danger de vies humaines, ne sont pas suffisamment graves pour être qualifiés de terrorisme.

1. Public Order Act 2023

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/un-experts-urge-united-kingdom-not-misuse-terrorism-laws-against-protest> - last visited: 29 September 2025

Le gouvernement britannique considère comme une infraction pénale toute action liée au groupe « Action Palestine » (Palestine Action), y compris l'adhésion, l'appel à son soutien, l'organisation de réunions en son soutien et le port de vêtements ou d'articles associés à ce groupe en public. Des experts des Nations Unies ont averti que des peines disproportionnées allant jusqu'à 14 ans de prison sont appliquées pour ces accusations.¹

Volker Türk, Haut-Commissaire des Nations Unies aux droits de l'homme, a également mis en garde contre l'interprétation large par le Royaume-Uni de sa loi nationale de lutte contre le terrorisme. « La loi nationale britannique de lutte contre le terrorisme a une interprétation large des actes terroristes qui inclut les dommages matériels graves ; or, selon les normes internationales, les actes terroristes doivent être limités aux actes criminels commis dans le but de causer la mort, des blessures graves ou des prises d'otages, afin d'intimider une population ou de contraindre un État à faire ou à s'abstenir de faire une action spécifique. Cette loi abuse de la gravité et de l'impact du terrorisme pour l'étendre au-delà des frontières définies afin d'incriminer un plus grand nombre de comportements. »²

Cette décision disproportionnée et inutile restreint les droits de nombreuses personnes impliquées et de soutiens du groupe Action Palestine qui n'ont été impliqués dans aucune activité criminelle, mais qui ont exercé leurs droits à la liberté d'expression, de réunion pacifique et d'association, ce qui est contraire aux obligations du Royaume-Uni en vertu du droit

1. *ibid*

2. <https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/07/uk-palestine-action-ban-disturbing-misuse-uk-counter-terrorism-legislation> - last visited: 29 September 2025

international des droits de l'homme. Cette décision assimile l'expression et d'autres comportements protégés à des actes terroristes et peut donc facilement entraîner des effets négatifs supplémentaires sur l'exercice légitime de ces droits par de nombreuses personnes.

Le Haut-Commissaire des Nations Unies aux droits de l'homme a appelé le gouvernement britannique à annuler sa décision d'interdire le groupe Action Palestine et à cesser toute enquête et action supplémentaire à l'encontre des manifestants arrêtés en vertu de cette interdiction. Il a également été demandé au gouvernement britannique de revoir et de réformer ses lois antiterroristes, y compris sa définition des actes terroristes, et de les rendre conformes aux normes et standards internationaux en matière de droits de l'homme.¹

Récemment, le ministère britannique des Affaires étrangères a également demandé aux employés qui protestaient contre le soutien à Israël de démissionner.² Cet été, plus de 300 employés du ministère britannique des Affaires étrangères ont signé une lettre dénonçant la complicité du ministère dans les crimes de guerre du régime israélien dans la bande de Gaza. Par la suite, les hauts fonctionnaires ont demandé à ces employés de démissionner de leur poste.

Cette lettre est la quatrième depuis octobre 2023, émanant d'employés de cette organisation, protestant contre la guerre à Gaza. Dans cette lettre datée du 16 mai, ces employés, en poste dans les ambassades britanniques à travers le monde, ont remis en question et condamné la poursuite des ventes

1. *ibid*

2. <https://www.theguardian.com/politics/2025/jun/10/foreign-office-staff-told-to-consider-resigning-after-challenging-uk-policy-on-gaza> - last visited: 29 September 2025

d'armes britanniques à Israël et le « grave mépris d'Israël pour le droit international ».

La lettre indique : « Nous, employés, exprimons en juillet 2024 notre inquiétude concernant la violation du droit international humanitaire par Israël et la complicité potentielle du gouvernement britannique dans celle-ci. Pendant cette période, le mépris d'Israël pour le droit international est devenu plus évident et plus préoccupant qu'auparavant. » Plus loin, la lettre, faisant référence à deux des crimes du régime sioniste contre la bande de Gaza, notamment la mort en martyr de 15 travailleurs humanitaires en mars 2025 et la suspension de toute aide humanitaire à Gaza, déclare : « Ces cas ont conduit de nombreux experts et organisations humanitaires à accuser Israël d'utiliser la famine comme arme de guerre. »

Les auteurs de cette lettre ont souligné que la poursuite des exportations d'armes vers le régime israélien et la visite à Londres du ministre israélien des Affaires étrangères en avril, malgré les préoccupations continues concernant les violations du droit international, indiquent que les positions du gouvernement britannique ont contribué à affaiblir les normes mondiales.

En réponse à cette lettre, Oliver Robbins, Sous-secrétaire permanent, et Nick Dyer, le deuxième plus haut fonctionnaire du ministère des Affaires étrangères, se sont adressés aux signataires en déclarant que « si vous êtes fondamentalement en désaccord avec un aspect de l'action ou de la politique du gouvernement, votre dernier recours est de démissionner du gouvernement. »

Immigrants

La loi de 2023 sur l'immigration illégale (Illegal Migration Act 2023) et la loi de 2022 sur la nationalité et les frontières (Nationality and Borders Act 2022) restent à l'ordre du jour du gouvernement britannique ; elles légalisent le refoulement des migrants en mer et les traitements extraterritoriaux, ne créent pas de voies sûres et légales vers le Royaume-Uni, et criminalisent ceux qui demandent l'asile par des voies irrégulières.

Dans les politiques d'immigration britanniques, un modèle de préjudice systémique est observé : des familles contraintes de vivre pendant de longues périodes dans des conditions précaires, surpeuplées et inappropriées, souvent avec une nourriture insuffisante et peu ou pas d'accès aux services de santé, d'éducation ou de soutien.

À cet égard, plus de 150 avocats, organisations de défense des droits humains et d'aide aux réfugiés ont déclaré qu'ils subissaient des pressions pour garder le silence après avoir reçu de sérieuses menaces de la part de manifestants d'extrême droite et anti-immigrés. Deux organisations d'aide aux réfugiés ont fermé leurs bureaux en raison de menaces à la sécurité. Ces groupes appellent à mettre fin aux narratifs médiatiques qui exacerbent les tensions et la haine contre les immigrants.¹

Les déclarations récentes de personnalités politiques et de responsables locaux britanniques, qui impliquent un refus total d'accueillir des demandeurs d'asile dans des zones spécifiques, sont préoccupantes. Les propositions visant à expulser ceux qui fuient ces conditions oppressantes, ainsi que le risque de

1. guardian

normalisation d'une politique d'exclusion, contreviennent aux droits humains fondamentaux.

Il n'existe pas de données suffisantes sur le nombre de personnes à qui le Royaume-Uni a accordé l'asile ou une autre forme de protection connexe à ce jour, car les statistiques publiées remontent à 1979. De plus, ces statistiques n'enregistrent que les résultats des décisions initiales et non ceux des recours, ce qui augmente le nombre de personnes qui obtiennent finalement un permis de séjour lié à l'asile.

Le gouvernement ne fournit pas de statistiques régulières sur les demandeurs d'asile en fonction de leur mode d'entrée au Royaume-Uni. De nouvelles données ponctuelles montrent qu'environ un tiers des demandeurs d'asile en 2024 sont entrés au Royaume-Uni avec un visa. Cependant, on ne sait pas combien de ces personnes ont séjourné au-delà de la durée de leur visa et combien détenaient un permis de séjour valide au moment de leur demande d'asile. Des informations plus précises et régulières aideraient à clarifier cette question.

De plus, nous ne disposons pas d'informations claires sur la durée des demandes d'asile. Les données sont fournies concernant la proportion de demandes recevant une décision initiale dans les six mois et le nombre de demandes actuellement en attente d'examen, mais il est impossible de calculer, en utilisant les données disponibles, combien de temps une demande d'asile « moyenne » met à recevoir une décision initiale ou un résultat final. Nous ne savons pas non plus exactement combien de dossiers ou de personnes sont en attente d'un recours suite au rejet de leur demande d'asile en

première instance, car la publication de ces statistiques a été interrompue. De même, les informations sur ce qu'il advient des demandeurs d'asile déboutés sont limitées.

Selon les données du Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés (HCR), il y a environ 515 700 réfugiés au Royaume-Uni. Par ailleurs, les données du gouvernement britannique indiquent qu'en juin 2024, il y avait 224 742 dossiers « en cours » dans le système d'asile britannique, comprenant les dossiers de recours et ceux post-décision. Parmi eux, 87 000 personnes étaient en attente d'une décision initiale.

La majorité des demandeurs, soit environ 67 %, ont passé plus d'un an en attente de l'obtention de leur statut de réfugié, et certains ont attendu beaucoup plus longtemps. Près d'une personne sur 20 a attendu plus de 10 ans. Pendant leur attente, la plupart des demandeurs d'asile ne sont pas autorisés à travailler, ne peuvent pas choisir leur lieu de résidence et dépendent d'une aide financière publique équivalente à 7 livres sterling par jour pour la nourriture, l'hygiène et les vêtements.

D'autre part, de nombreux demandeurs d'asile sont détenus dans des centres de rétention, où les conditions peuvent être très difficiles pour eux. Vingt mille neuf cent dix-neuf personnes sont entrées en détention administrative au titre des pouvoirs d'immigration au cours de l'année se terminant en mars 2025, soit une augmentation de 10 % par rapport à l'année précédente.

Les réfugiés résidant au Royaume-Uni sont confrontés à divers obstacles à l'emploi, notamment :

- Des lacunes professionnelles dans les CV dues à la longueur du processus d'asile
- Le manque de reconnaissance des qualifications académiques
- Des idées reçues et de la discrimination générales

En conséquence, les réfugiés sont près de trois fois plus susceptibles d'être au chômage que les personnes nées au Royaume-Uni. Ceci est en dépit de niveaux élevés de qualifications et de compétences. Par exemple, 45 % d'entre eux possèdent un niveau d'études équivalent au diplôme ou supérieur, et 77 % ont au moins trois ans d'expérience professionnelle.¹

Le rapport 2024 de la Commission pour l'intégration des réfugiés (Commission for Refugee Integration) a révélé que si les demandes d'asile étaient traitées dans les six mois afin de fournir un accès plus rapide au droit de travailler, si les réfugiés bénéficiaient d'un soutien à l'emploi approprié après six mois, et si les réfugiés et demandeurs d'asile recevaient des cours d'anglais gratuits dès leur arrivée, cela générerait un bénéfice économique net total de 1,2 milliard de livres sterling pour l'économie britannique en l'espace de cinq ans.

Réduction du budget des services publics

Malgré l'importance du financement des services publics, le gouvernement britannique a réduit le budget de ses services publics ces dernières années, et en particulier en 2025, afin de financer son budget militaire.

1. <https://breaking-barriers.co.uk/our-impact/refugee-asylum-facts/> - last visited: 29 September 2025

Le rapport de la Commission d'établissement des faits sur les enfants et les familles (Children and Families Fact-Finding Commission), concernant les violations des droits humains contre les familles dans les systèmes de protection de l'enfance en Angleterre, basé sur une enquête menée auprès de 600 familles ayant une expérience du système de protection de l'enfance en Angleterre, indique que 93 % d'entre elles n'ont pas reçu le soutien qu'elles avaient demandé.

Selon la planification interne du gouvernement britannique, certains ministères se préparent à des réductions budgétaires allant jusqu'à 11 %. Cette coupe budgétaire, demandée par le Trésor, vise à financer des dépenses supplémentaires pour augmenter le budget de la défense.

Cette décision a spécifiquement affecté les secteurs liés au gouvernement local, ainsi que les secteurs culturel, judiciaire et des affaires sociales, soulevant des inquiétudes quant à l'intensification des pressions sur les services publics. Cette réduction budgétaire, qui s'inscrit dans la continuité de la politique d'austérité des années 2010, entraîne une violation des droits des citoyens à bénéficier des services essentiels.

En allouant un budget plus important au secteur de la défense, des domaines vitaux tels que la culture, l'environnement, l'énergie et la sécurité sociale, déjà sous pression, seront confrontés à un manque accru de ressources. Cela perturbera l'accès équitable aux services publics et imposera un fardeau financier supplémentaire à la société, ce qui signifie, en pratique, ignorer les droits économiques et sociaux des individus au profit des dépenses militaires.

Violences policières

Violences policières contre les femmes¹

Les statistiques montrent une augmentation du nombre de femmes interpellées et fouillées par la police britannique. L'analyse des données du ministère de l'Intérieur indique que, au cours de l'année se terminant en mars 2024, des milliers de fouilles de femmes supplémentaires ont été effectuées par rapport à la même période l'année précédente. 59 549 fouilles de femmes ont été effectuées, ce qui représente une augmentation de 7 % par rapport à l'année précédente.

L'augmentation des fouilles sur les femmes contredit les « preuves continues » selon lesquelles les agents découvrent un « très petit » nombre d'objets, et la fouille n'entraîne généralement pas de suites. Ces données montrent également une augmentation de 10 % du nombre d'arrestations de femmes suite à une interpellation et une fouille, contre 2 % pour les hommes.

La police soutient que les interpellations et les fouilles sont un outil clé pour lutter contre la criminalité, en particulier l'augmentation des crimes au couteau. Des recherches publiées dans une revue de criminologie suggèrent qu'une utilisation accrue des interpellations et des fouilles dans les zones de Londres où le taux de criminalité est élevé pourrait réduire le nombre d'attaques au couteau.

Les données du ministère de l'Intérieur ont également révélé que les forces de police en Angleterre et au Pays de Galles ont signalé 747 396 incidents de recours à la force au cours de

1. <https://www.theguardian.com/law/2025/apr/13/rising-number-of-uk-women-stopped-and-searched-by-police> - last visited: 29 September 2025

l'année se terminant en mars 2024, soit une augmentation de 13 % par rapport à l'année précédente. Le recours à la force fait référence à l'utilisation par les agents de menottes, de matraques, de pistolets à impulsion électrique (Taser), d'armes à feu, de dispositifs de retenue des membres ou du corps, de sprays irritants et d'autres mesures. Les femmes ont été la cible de 18 % de ces incidents, et les femmes noires représentent environ 9 % du total de ces cas, bien qu'elles ne représentent que 4 % de la population selon le dernier recensement.

Violences policières contre les Noires¹

La police patrouille davantage dans les zones où vit une proportion plus élevée de personnes noires, de minorités ethniques et de groupes marginalisés, et il est plus probable que ces communautés soient interpellées, fouillées, et que la force soit utilisée contre elles.

Dans une interview, Shona Darcoille, l'une des victimes, a raconté un incident où la police l'a arrêtée alors qu'elle conduisait dans le nord de Londres en mars 2023. Cette femme de 40 ans, qui a partagé son histoire avec StopWatch, a déclaré qu'une voiture de police l'avait bloquée et avait allumé sa sirène, mais qu'elle avait continué à conduire car elle n'avait pas réalisé que les agents lui demandaient de s'arrêter.

Darcoille a raconté que les agents avaient couru vers sa voiture et s'étaient comportés de manière « agressive ». Elle se souvient qu'un officier a ouvert la portière « de force » et que son fils de 11 ans, qui était également dans la voiture, était choqué par l'incident. Elle a déclaré que la police lui avait dit

1. *ibid*

qu'ils l'arrêtaient parce que de nombreuses voitures avaient été volées dans le quartier.

Darcoille a déclaré qu'elle se sentait victime de discrimination raciale. Elle avait déjà été arrêtée une fois alors qu'elle conduisait. Darcoille a dit : « J'étais dans une Mercedes. Quand ils voient des personnes noires et des femmes noires dans une voiture chère, ils vous arrêtent sans raison. »

Racisme et discrimination raciale

En juillet et août, le Royaume-Uni a connu à travers le pays des violences d'extrême droite, racistes et islamophobes ciblant les immigrés, les Musulmans et les minorités ethniques, endommageant des mosquées et des lieux d'hébergement pour demandeurs d'asile. À Rotherham, des demandeurs d'asile ont été confinés dans leur lieu de résidence après que des émeutiers ont brisé des fenêtres et incendié le bâtiment.

Ces violences ont été exacerbées par la désinformation en ligne, accusant à tort les immigrés, les Musulmans et les minorités ethniques des problèmes économiques, au lieu des dirigeants politiques. En réaction aux émeutes racistes, de nombreuses personnes sont descendues dans la rue lors de manifestations anti-racistes pour exprimer leur solidarité avec les communautés affectées. Les politiciens et les médias ont contribué à créer un environnement hostile envers les minorités ethniques et raciales en reproduisant des narratifs anti-immigrés, xénophobes et islamophobes.¹

1. <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/united-kingdom> - last visited: 29 September 2025

Violation du droit à la santé

Le Service national de santé (NHS) en Angleterre a échoué à garantir le droit fondamental à l'accès en temps opportun aux soins de santé pour ses citoyens. Le signe le plus évident de cette crise est la longue liste d'attente pour les traitements hospitaliers. De plus, les services d'urgence des hôpitaux anglais sont dans un état alarmant.

En avril 2025, il y a eu environ 396 900 admissions urgentes à l'hôpital via tous les services d'urgence, soit une moyenne de 13 200 personnes par jour. De plus, il y a eu 132 300 admissions urgentes supplémentaires dans les services de soins urgents des hôpitaux anglais ce même mois, qui n'étaient pas passées par les urgences (environ 4 400 cas par jour).

Malgré ce volume de fréquentation, en avril 2025, 39,8 % des patients se présentant aux principaux services d'urgence hospitaliers en Angleterre ont attendu plus de quatre heures pour être pris en charge aux urgences. Plus étrange encore, au cours du même mois, environ 137 200 patients ont attendu plus de douze heures à partir de leur arrivée aux urgences pour être admis, ce qui représente une moyenne de 4 600 patients par jour.

Liberté d'expression.

Au cours de la période couverte par le rapport, le gouvernement et d'autres autorités publiques se sont livrés à un éventail de comportements qui restreignaient de manière injustifiée le droit à la liberté d'expression et qui ont eu un impact négatif sur les discours liés à Gaza et à la Palestine.

Cela comprenait l'utilisation du programme antiterroriste très critiqué, la révocation de visas et des mesures disciplinaires contre des individus, avec un impact négatif particulier sur les enfants et les jeunes musulmans et racisés.

En mars, le gouvernement a publié une définition révisée du concept d'« extrémisme » qui était destinée à être utilisée par les organismes publics pour évaluer les individus et les groupes comme étant « extrémistes », dans le but de les priver de financement public, de plateformes et d'autres formes de « légitimité ».

En mai, le projet de loi sur l'activité économique des organismes publics (Affaires étrangères) n'est pas devenu loi en raison de la dissolution du Parlement pour l'appel aux élections générales. Ce projet de loi, qui aurait pu potentiellement rendre illégale la prise en compte des questions de droits humains et d'éthique dans les décisions d'approvisionnement ou d'investissement de fonds par les organismes publics, aurait pu étouffer les appels au boycott, au désinvestissement et aux sanctions.¹

Médias persanophones de Londres

Le Royaume-Uni, sous prétexte de défendre la liberté d'expression, est devenu un refuge pour des médias qui, en soutenant des terroristes et des groupes terroristes, promeuvent et incitent au terrorisme, à la violence, à la haine et à la violation des droits humains. Le refus du Royaume-Uni de s'opposer aux actions des personnes susmentionnées, ainsi

1. <https://www.amnesty.org/en/location/europe-and-central-asia/western-central-and-south-eastern-europe/united-kingdom/report-united-kingdom/> - last visited: 29 September 2025

que son soutien et la facilitation de leurs actes, constituent une violation flagrante des obligations internationales de ce pays.

Depuis le sol britannique, ces médias transforment des rassemblements pacifiques dans d'autres pays en violences et émeutes en enseignant la fabrication et l'utilisation d'engins explosifs. Les médias persanophones basés au Royaume-Uni, notamment BBC Persian et Iran International, encouragent et incitent activement les manifestants pacifiques à utiliser des méthodes violentes par la diffusion d'informations et de programmes.

Abus de l'intelligence artificielle¹

Intelligence artificielle contre les demandeurs d'asile

L'annonce par le Royaume-Uni, le 22 juillet de cette année, de l'utilisation de la technologie de balayage facial par intelligence artificielle pour évaluer si un demandeur d'asile a moins de 18 ans menace les enfants réfugiés. Angela Eagle, la ministre de l'Asile, a déclaré que cette décision a été prise parce que cette technologie expérimentale serait probablement l'option la moins coûteuse.

Tester une technologie non éprouvée pour déterminer si un enfant doit se voir accorder la protection dont il a désespérément besoin et à laquelle il a légalement droit, est cruel et inacceptable.

L'estimation faciale de l'âge n'a pas été évaluée de manière indépendante dans des environnements réels, ce qui laisse une large marge d'erreur pour des algorithmes qui ont des

1. <https://www.hrw.org/news/2025/07/31/uk-plans-ai-experiment-on-children-seeking-asylum> - last visited: 29 September 2025

difficultés à faire la distinction entre une personne de 17 ans et une personne de 19 ans.

Le balayage facial par intelligence artificielle n'a jamais été conçu pour les enfants demandeurs d'asile et présente le risque de générer des erreurs catastrophiques et qui changent la vie. Les algorithmes identifient des modèles dans la distance entre les narines et la texture de la peau. Ils ne peuvent pas prendre en compte les enfants qui ont vieilli prématurément en raison d'un traumatisme et de la violence. Ils ne peuvent pas comprendre à quel point la malnutrition, la déshydratation, le manque de sommeil et l'exposition à l'eau salée lors d'une traversée maritime dangereuse peuvent profondément altérer le visage d'un enfant.

L'incapacité de ces systèmes d'intelligence artificielle à expliquer ou à reproduire les résultats compromet davantage le droit de l'enfant à une réparation et une compensation après une évaluation incorrecte, et crée de nouveaux risques pour la vie privée et la non-discrimination. Le gouvernement britannique a exposé à plusieurs reprises et illégalement des enfants demandeurs d'asile à des conditions abusives en les classant à tort comme adultes.

La décision du gouvernement de lancer des appels d'offres pour des contrats visant à utiliser cette technologie en 2026 doit être annulée. Il faut plutôt suivre les recommandations de l'Inspecteur en chef pour réformer les processus d'évaluation de l'âge défectueux. Ces processus devraient être conformes aux normes internationales, n'être utilisés qu'en dernier recours comme preuve pour résoudre des doutes sérieux concernant

l'âge déclaré d'une personne, et les décisions devraient être prises par des professionnels formés à la protection de l'enfance et aux traumatismes.

Intelligence artificielle contre les groupes marginalisés

Les personnes handicapées, les personnes pauvres ou celles qui souffrent de maladies graves, ont été laissées dans un purgatoire bureaucratique en raison de l'exclusion numérique provoquée par l'expansion sans restriction des technologies du Département du Travail et des Pensions (DWP) (Department for Work and Pensions).

Des rapports indiquent que l'expérimentation et l'expansion continues de l'intelligence artificielle (IA) et des technologies numériques coûteuses par le DWP (Department for Work and Pensions) pour les dispositifs de Crédit Universel (Universal Credit - UC), de Paiement d'Indépendance Personnelle (Personal Independence Payment - PIP) et d'autres dispositifs de sécurité sociale, ont créé un système de sécurité sociale inaccessible pour les personnes qui sont déjà marginalisées et à risque de pauvreté au Royaume-Uni.

De nombreuses personnes ayant besoin de la sécurité sociale n'ont pas accès aux technologies numériques, à Internet ou aux appareils connectés. Leur coût, associé aux barrières linguistiques et aux longs temps d'attente pour les services téléphoniques, a entraîné une exclusion numérique des systèmes du DWP.

Le système basé sur la technologie pour réclamer et gérer les allocations sociales conduit à une déshumanisation et

à une pression implacable sur les personnes qui ont déjà du mal à accéder à leurs besoins de base dans un système dysfonctionnel. Les défis liés à l'accès à des paiements de sécurité sociale suffisants pour prévenir la pauvreté sont complexes et multifformes, et la technologie ne constitue qu'une composante d'un écosystème de soutien social plus large.

L'utilisation des technologies numériques, combinée à de nouvelles réductions budgétaires dans le système de sécurité sociale britannique après des années d'austérité, a créé une tempête parfaite dans laquelle les défauts existants sont exacerbés et de nouveaux problèmes liés à ces nouvelles technologies sont créés.

Les systèmes automatisés et l'utilisation de l'intelligence artificielle dans l'évaluation et la fourniture des services de sécurité sociale peuvent introduire un risque d'erreur de prise de décision significatif en raison d'algorithmes biaisés ou discriminatoires, ce qui a de graves conséquences pour les demandeurs.

L'exclusion numérique peut être vécue en raison de la situation de vie d'une personne, de son niveau d'éducation, de son état de santé et de son niveau de revenu – des facteurs complexes qui ne sont pas toujours pleinement pris en compte par les systèmes de sécurité sociale automatisés. La collecte de données numériques et à grande échelle a également créé un système de sécurité sociale omniprésent, qui affecte les droits des demandeurs à la vie privée, à la protection des données et à la dignité humaine.

L'utilisation de grandes quantités de données pour déterminer l'éligibilité à l'aide gouvernementale n'est pas nouvelle. Cependant, l'échelle et l'étendue des données utilisées et la rapidité avec laquelle elles sont traitées sont inédites et peuvent entraîner des conséquences involontaires et de nouveaux risques pour les droits humains.

L'expérimentation du DWP avec les systèmes technologiques a mis en péril les droits humains et a réduit les individus dans le besoin à de simples points de données. Le succès d'une demande peut dépendre du fait qu'ils s'intègrent parfaitement dans un paquet ou qu'ils répondent à des critères prédéterminés, plutôt qu'à leur éligibilité réelle. La technologie, dans ce cas, a sur-simplifié les réalités complexes des gens et dévalorise les besoins des individus, en particulier lorsqu'ils sont incapables d'obtenir le soutien dont ils ont besoin auprès d'un travailleur social humain.

Les autorités britanniques devraient mener un examen indépendant et impartial du système de sécurité sociale, ainsi que des systèmes numériques utilisés par le DWP, et abandonner tout système qui viole les droits humains. Nous avons besoin de lois pour réglementer l'IA afin de garantir qu'elle ne conduit pas à des violations des droits humains. Les systèmes numériques doivent être transparents, explicables et non obligatoires.

Violation de la vie privée

Les statistiques officielles indiquent que le Royaume-Uni, et en particulier la ville de Londres, possède le plus grand nombre

de caméras de surveillance au monde. Le nombre élevé de ces caméras est dû à la politique de surveillance étendue et généralisée du Royaume-Uni, qui, au lieu d'une surveillance ciblée, surveille toutes les communications et informations personnelles des citoyens, recueillies de manière fortuite, sans qu'il y ait de soupçon ou de preuve de la commission d'un crime ou d'une violation de la loi.

En 2016, le gouvernement britannique a adopté la Loi sur les pouvoirs d'enquête (Investigatory Powers Act) et a actuellement un projet de loi de réforme de cette loi à l'ordre du jour. De nombreux activistes des droits humains et entreprises technologiques privées ont critiqué la loi précédente et le projet de loi de réforme, les considérant comme une stratégie visant à renforcer le contrôle du gouvernement à l'intérieur et à l'extérieur du pays. Avec la pratique actuelle et les futures réformes de la loi, il ne restera plus aucune vie privée pour les citoyens britanniques. De plus, les informations des individus seront collectées ensemble, analysées et évaluées d'une manière particulière, finissant par importuner les citoyens.

9. Au début de cette année, le Royaume-Uni a ordonné aux entreprises de technologie de communication, notamment Apple, de fournir au gouvernement un accès aux données chiffrées. La communauté Internet a conjointement déposé un recours devant les tribunaux nationaux britanniques pour contester les actions du gouvernement, les considérant comme une violation des droits humains et une menace pour la vie privée. Selon les activistes des médias, cette action du Royaume-Uni met en danger la sécurité et la vie privée de

millions de citoyens britanniques, humilie et met sous pression le secteur technologique, et crée un précédent dangereux pour la cybersécurité.

Violences contre les femmes et les filles

Le rapport présenté¹ le 20 juin 2025 par Reem Alsalem, Rapporteuse spéciale des Nations Unies sur la violence contre les femmes et les filles, indique qu'en 2024, environ 6,1 millions de femmes de plus de 16 ans en Angleterre et au Pays de Galles ont été victimes de violences domestiques, notamment d'abus physiques, psychologiques, de contrôle coercitif, de violences sexuelles et d'abus économiques.

Dans les affaires de garde, la violence contre les femmes et les enfants s'intensifie. Le contrôle coercitif persiste après la séparation et les allégations d'« aliénation parentale » sont utilisées pour discréditer les victimes, conduisant parfois à des contacts forcés des enfants avec les parents agresseurs.

Bien que la législation britannique sur les délits sexuels prévoie la réclusion à perpétuité pour le viol, le faible taux de condamnation, soit 1,6 %, les retards judiciaires (une moyenne de 333 jours) et le manque de ressources réduisent l'efficacité. L'opération Soteria a entraîné une augmentation des accusations de viol, mais des obstacles subsistent, tels que le faible taux de signalement et le manque de services dans les zones rurales.

Bien que la Loi sur l'esclavage moderne (Modern Slavery Act) et la Loi sur la nationalité et les frontières (Nationality and Borders Act) aient établi un cadre pour la lutte contre la traite

1. <https://docs.un.org/en/A/HRC/59/47/Add.1>

des êtres humains, la protection des victimes est limitée. La Loi sur l'immigration illégale (Illegal Migration Act) a augmenté le risque d'expulsion des victimes, et le manque de données précises sur la traite à des fins d'exploitation sexuelle a rendu la prévention difficile. De plus, l'application incohérente et le faible taux de signalement de la violence au travail constituent un obstacle majeur à la mise en œuvre de la Loi sur l'égalité (Equality Act) et de la Loi sur la protection des travailleurs (Worker Protection Act).

Des groupes tels que les femmes et les filles noires, handicapées, immigrées, musulmanes, les activistes politiques, les athlètes, les personnes âgées et les détenues sont davantage confrontés à la violence et à la discrimination. La politique de « non-accès aux fonds publics » (no recourse to public funds - NRPF) a poussé les femmes immigrées à la pauvreté, les femmes handicapées sont confrontées à des obstacles pour accéder à la justice, et les femmes musulmanes sont confrontées à des crimes de haine.

Violation des droits des enfants

Bien que les enfants représentent 20 % de la population, ils sont victimes de 40 % de l'ensemble des crimes sexuels. Selon l'Enquête sur la criminalité en Angleterre et au Pays de Galles menée par l'Office for National Statistics, environ 7,5 % des adultes ont été sexuellement abusés avant l'âge de seize ans. Le risque d'abus sexuel des enfants continue d'augmenter, une situation exacerbée par l'évolution des environnements en ligne et l'utilisation croissante de la technologie. Cette évaluation

estime qu'il y a jusqu'à 840 000 agresseurs qui posent des risques sexuels pour les enfants à des degrés divers. De plus, environ 400 000 recherches de contenu pédopornographique sont effectuées chaque mois rien qu'en Angleterre.

Conditions carcérales

Plus de 2 000 personnes sont toujours incarcérées sans date de libération déterminée en vertu de peines de prison à durée indéterminée pour la protection du public (Indeterminate Sentences for Public Protection - IPP). Ce type de détention est une forme de torture psychologique qui conduit à des sentiments de désespoir, d'inutilité et même à des idées suicidaires chez les détenus. De telles peines, si elles ne sont pas proportionnelles au crime, prennent une forme arbitraire et injuste, et s'apparentent à une prise d'otages par l'État.¹

D'autre part, de nouvelles statistiques montrent que l'année dernière, 262 prisonniers ont été libérés par erreur des prisons anglaises, le chiffre le plus élevé jamais enregistré. Ce chiffre représente une augmentation de 128 % par rapport à la période de 12 mois précédente (115 cas), soulevant des inquiétudes quant à l'inefficacité du système judiciaire.²

Concernant les prisonniers étrangers, le cas de Richard John, un citoyen irano-chrétien condamné à la prison à vie par un tribunal britannique, est remarquable. Dans l'espoir d'être libéré de prison et de retourner dans son pays, il a renoncé à sa citoyenneté britannique, mais le Comité des libérations conditionnelles du ministère de la Justice britannique continue

1. Times

2. Daily Express

de s'opposer à sa grâce et à son expulsion. Ce citoyen iranien a été privé de toute permission de sortie depuis 20 ans et son traitement et son transfert vers un hôpital spécialisé sécurisé ont également été refusés. M. John ne bénéficie en aucun cas de conditions de détention satisfaisantes et est privé de services médicaux et de santé.

Compte tenu de la situation de M. John dans les prisons britanniques, de la demande de sa mère et de l'acceptation par les institutions iraniennes de lui fournir des soins et des services de santé, il n'y a aucune raison de ne pas le transférer en Iran. L'état physique de M. John est extrêmement grave et il souffre de nombreuses maladies, notamment des troubles gastro-intestinaux, des douleurs lombaires, des difficultés à marcher, des problèmes de déglutition, des quintes de toux fréquentes, une faiblesse due à la maladie et des complications nécessitant une attention médicale immédiate. Son état de santé s'est considérablement détérioré.

La personne susmentionnée s'est plainte du comportement des responsables de la prison à son égard et a exprimé son mécontentement concernant le manque de traitement adéquat, la mauvaise hygiène et le manque d'installations sanitaires, qualifiant même la situation actuelle de «torturante». Malgré des demandes répétées, son traitement effectif et son hospitalisation n'ont pas été réalisés.

Partie II :

**Violations des droits de l'homme au
niveau international**

Affaires

Exportation de matières et de déchets dangereux

L'exportation de carburant de mauvaise qualité vers l'Afrique de l'Ouest suscite des préoccupations importantes dans le secteur commercial britannique. Il semble que de grandes sociétés de négoce de produits de base et d'énergie produisent des produits pétroliers mélangés moins chers et plus toxiques. Ces mélanges contiennent des quantités élevées de soufre et d'autres substances toxiques telles que le benzène et les composés aromatiques, qui augmentent la pollution de l'air et se sont avérés nocifs pour la santé humaine.

Exportation de pesticides interdits

Le Royaume-Uni est un site majeur pour les usines de production chimique, parmi lesquelles des produits chimiques industriels toxiques et des pesticides destinés à l'exportation mondiale. Certains d'entre eux ne sont pas approuvés pour une utilisation au Royaume-Uni ou en Europe. Par exemple, l'usine Syngenta au Royaume-Uni produit le pesticide très toxique paraquat, vendu sous le nom commercial Gramoxone à l'échelle

mondiale. Le paraquat a été interdit par l'Union européenne en 2007. Des recherches indiquent qu'une exposition prolongée au paraquat est liée à des maladies pulmonaires et à la maladie de Parkinson.

Accès à la justice

En ce qui concerne les entreprises britanniques opérant à l'étranger, les victimes qui cherchent à obtenir réparation en vertu de la loi britannique sont confrontées à de nombreux obstacles. Dans de tels cas, les actions en justice sont rares car les sociétés mères et les filiales sont souvent considérées comme des entités juridiques distinctes. En outre, les organismes d'application de la loi manquent souvent de l'expertise ou des ressources nécessaires pour enquêter sur les crimes liés aux produits chimiques toxiques et aux déchets envoyés à l'étranger.

Le pays ne garantit pas que les entreprises étrangères adhèrent aux mêmes normes nationales et, dans son plan d'action national sur les entreprises et les droits de l'homme, affirme que les obligations en matière de droits humains ne s'appliquent que sur le territoire ou dans la juridiction d'un pays, et qu'il n'y a pas d'obligation générale pour les pays de réglementer les activités extraterritoriales des entreprises commerciales établies sur leur territoire.

Les communautés à faible revenu sont parmi les plus vulnérables aux abus. Malgré les assurances que les coupes budgétaires n'affecteraient pas les personnes en situation de vulnérabilité, beaucoup de ceux qui étaient auparavant éligibles

à l'aide juridique ne peuvent plus se permettre un avocat ou accéder à des conseils juridiques.

Participation au génocide à Gaza

Le Royaume-Uni n'est pas étranger au génocide. Aujourd'hui, en participant volontairement au génocide d'Israël contre les Palestiniens, il rend possible un autre génocide : le partage de bases aériennes, de renseignements et des exportations généreuses d'armes, accompagné d'une couverture politique. Il tente également de faire taire toute activité en faveur de la Palestine en considérant les rassemblements civils pacifiques menés par le Palestine Action Group comme des actes terroristes.

Alors que la Commission d'enquête des Nations Unies confirme qu'un génocide est en cours à Gaza, l'ancien ministre des Affaires étrangères britannique a déclaré au Parlement que le gouvernement n'était pas parvenu à la conclusion qu'Israël agissait avec une intention génocidaire. Cette formulation prudente est devenue un artifice juridique conçu pour masquer des centaines de violations du droit international humanitaire.

Comme révélé lors d'une récente affaire judiciaire intentée par l'organisation palestinienne de défense des droits humains, Al-Haq, contre le gouvernement britannique, le ministère britannique des Affaires étrangères, du Commonwealth et du Développement (FCDO)¹ avait évalué 413 violations présumées du droit international humanitaire par Israël à Gaza jusqu'en septembre 2024. Le FCDO a conclu que dans 411 des 413 cas examinés, « il n'y avait pas suffisamment d'informations pour

1. Foreign, Commonwealth and development Office

prendre une décision ». Un seul incident, l'attaque contre le convoi de la World Central Kitchen, qui a entraîné la mort de sept travailleurs humanitaires, dont trois citoyens britanniques, a été identifié comme une violation potentielle.

Cette approche restrictive et limitée aux incidents minimise dangereusement l'ampleur des souffrances civiles et semble considérer les vies palestiniennes comme moins dignes de la protection du droit international. Cela facilite la complicité continue du Royaume-Uni par la vente d'armes, notamment le programme d'avions de chasse F-35, une vaste coopération militaire et un soutien politique à l'assaut incessant d'Israël.

En ce qui concerne le comportement hostile d'Israël – son comportement militaire à Gaza – le gouvernement britannique a affirmé qu'il n'existe pas de « domaines de grande préoccupation en ce qui concerne le respect du droit international humanitaire liés au ciblage des civils par Israël. » Ce gouvernement prétend n'avoir vu aucune preuve qu'Israël cible délibérément des femmes ou des enfants civils (paragraphe 33 du jugement Al-Haq), malgré les statistiques du Bureau des droits de l'homme de l'ONU en novembre 2024 selon lesquelles près de 70 % des tués étaient des femmes et des enfants. Il semble que le gouvernement britannique ne considère aucun homme à Gaza comme un civil potentiel.

Le Royaume-Uni a des obligations légales claires de prévenir, punir et garantir la non-complicité dans les actes de génocide. La Commission d'enquête de l'ONU est la dernière instance internationale majeure à confirmer le génocide, rejoignant ainsi les organisations palestiniennes et internationales de

défense des droits humains, la Cour internationale de justice, la principale association mondiale de chercheurs sur le génocide et bien d'autres.

Face à une abondance de preuves, les tentatives aussi superficielles du gouvernement britannique pour échapper à toute responsabilité concernant son rôle dans le massacre de masse, le déplacement forcé et la famine d'une population entière à Gaza, finiront par échouer.

Conclusion

Compte tenu des affirmations du Royaume-Uni en matière de droits humains et de sa critique sélective d'autres pays pour des violations des droits humains, ce rapport a brièvement examiné la situation des droits humains dans ce pays. Malgré les nombreuses critiques formulées à l'encontre de nombreuses normes de droits humains contenues dans les documents et traités internationaux – notamment le fait que les critères de droits humains pris en compte sont dérivés de la culture et de la civilisation de quelques pays occidentaux qui représentent moins de 10 % de la population mondiale et dont nombre de ces critères sont incompatibles avec la culture, la religion et les traditions d'autres nations – ces mêmes pays, dont le Royaume-Uni, agissent de manière complètement différente dans la pratique, malgré une rhétorique abondante en faveur des droits humains qu'ils ont eux-mêmes définis.

Au-delà des violations des droits humains au niveau national, le Royaume-Uni contribue au soutien de violations massives des droits humains au niveau international. Au premier semestre de l'année, il a refusé de suspendre les licences d'exportation

d'armes et d'autres équipements militaires vers Israël, y compris des équipements utilisés dans le conflit à Gaza. Suite à l'avertissement d'experts spéciaux concernant les violations des droits humains résultant du transfert d'équipements militaires vers Israël, le gouvernement britannique a partiellement suspendu les licences d'exportation en septembre, invoquant le « risque évident » de violation du droit international humanitaire par l'armée israélienne. Cependant, la contribution du Royaume-Uni à la fourniture du chasseur F-35, un élément vital de l'activité militaire d'Israël, est restée exclue de cette suspension. L'examen judiciaire du gouvernement britannique sur les licences d'exportation d'armes n'a pas non plus conclu à la certitude du génocide commis par Israël – malgré l'arrêt de la Cour pénale internationale !

